

6 Državni mnogoboj MČ

12 Državni mnogoboj GG

Posočje 99

28

tabor 9

taborniška revija
xxxxVIII 1999 39051T

Kje bo zlet 2002?

Starešinstvo ZTS v Ajdovščini

Ali smo s sprejemom navodil za organizacijo večjih akcij vzbudili zanimanje za soorganizacijo največje taborniške akcije? To vprašanje se je verjetno porajalo v glavi marsikaterega člana starešinstva, ki je tretjo junijsko soboto sodeloval na starešinstvu ZTS. To pa ni bilo edino vprašanje, na katerega ni bilo moč poiskati pravega odgovora. Veliko je bilo polemik okoli odvajanja članarine Zvezi tabornikov Slovenije. Razlog, zakaj nekateri rodovi plačajo samo 30 članarin, imajo pa veliko več članov, verjetno tiči v odnosu do ZTS. Očitki kot "odvod je previsok", ali "zveza ponuja premalo", so pogosti, slišati pa je tudi izjave, da zveza odvoda članarine sploh ne potrebuje.

Po drugi strani so bili člani starešinstva enotni, da je potrebno ugodnosti članstva v ZTS bolje promovirati, v rodovih pa odgovorne vprašati, s kakšno pravico izberejo samo 30 ljudi, za katere se izda članska izkaznica, ostali pa kljub plačani članarini ostanejo brez. Rodovi presežek zadržijo zase, to pa je življenje na tuj račun. Odločitev je seveda njihova, območne organizacije pa se od tega problema distancirajo.

S problemi realne slike stanja članstva v organizaciji je povezana tudi rast članstva. Ocena, da članstvo stagnira, je v tem trenutku subjektivna (neplačevanje članarine za murne in grče, minimalna registracija 30-ih članov), ne gre pa zemariti dejstva, da je potrebno opraviti temeljito analizo sedanjega stanja in bodočih trendov.

Peace cruise

Poljska skavtska trijambornica Zawisza Czarny je že v odah Sredozemskega morja. Na svojem krovu je na mirovno križarjenje popeljala nekaj manj kot 100 mladih iz vse Evrope. Cilj njihove udeležbe je spoznati čim več načinov in metod preprečevanja in reševanja sporov, vsa znanja in izkušnje pa bodo kot vodje akcij, srečanj, delavnic, skupin ... prenesli v domače skavtsko okolje.

Udeleženci prve in druge etape so že prepotovali pot od Aleksandrije do Haife, Beiruta in Limassola na Cipru, pred tretjo in četrto etapo pa so še Famagusta, Istanbul in zaključek v Pireju. Mirovnega križarjenja se udeležujeta tudi dva člana ZTS, Črt Borec in Gašper Cankar.

Techuana 2001

V okviru mednarodnega tabora Techuana 2001 potekajo že številne pripravljalne aktivnosti. Velik odmev avstrijske javnosti je požela predstavitev akcije, na kateri so sodelovali predstavniki vseh petih organizacij, ki sodelujejo v projektu. Pred mestno hišo v Celovcu je 26. junija cel dan potekala predstavitev projekta, pripravljene so bile različne delavnice in kulturni program. Mladi udeleženci so s seboj prinesli tudi prst, ki so jo stresli v skupen lonec, vanj pa zasadili drevo, ki naj bi pognalo korenine povezanosti med skavti sosednjih držav. V tem duhu pa je izzvenela tudi odmevna 4-minutna reportaža, ki so jo objavili na avstrijski nacionalni televiziji ORF v večernih poročilih.

vsebina

Državni mnogoboj MČ

6 Državnega mnogoboja za murne, medvedke in čebelice, ki je potekal od 11. do 13. junija v Kočevju, ni moglo pokvariti niti slabo vreme. Kljub petkovemu nalivu, saj je lilo kot iz škafo, se je v Kočevju zbralo več kot 30 ekip.

Državni mnogoboj GG

Ste se udeležili letošnjega NOT-a? Ste vsaj slišali o nenavadnih vremenskih razmerah, ki so vladale na njem? Da je bilo suho, no, da ni deževalo? Da sploh ni bilo mokro? In ste se vprašali, kje je ta voda, ker kar tako vendar ni mogla izhlapeti?

12

Otroci za prihodnost

20 Tisoči otrok, ki preživljajo grozote zadnje balkanske vojne so v njej ostali brez doma in pogosto tudi staršev, in čeprav se zdi, da dobijo s pomočjo v obliki hrane in varnosti prav vse, to še zdaleč ni res.

Posočje 99 **28**

Ali smo kot prostovoljci pripravljeni napraviti nekaj tudi za druge, nekoga izven taborniške organizacije? Seveda, saj nas k temu zavezuje prisega in zakoni. Samo priložnosti je bolj malo.

Tečaji ZTS

32 Ste že bili kdaj na kakšnem tečaju v Bohinju? Potem veste, da si na koncu tečaja vedno rečemo: "Se spet srečamo v Gozni šoli!"

V naslednji številki

**Čičev memorial
Peace cruise**

uvodnik

Želje

Poletje je čas kartic. S taborjenja, morja, gorskih pohodov in nakupovalnih izletov. Med vsemi pozdravi in željami, ki pridejo na Zvezo, pa je tudi nekaj prav prijaznih predlogov za vsebino revije Tabor.

Tabor naj bi, tako meni A.V., dal prednost individualnosti in iznajdljivosti ter se posvetil pionirskim temam. To naj bi dosegli z zmanjšanjem števila reportaž in opisov ter namenili prostor bolj strokovnim temam. Recimo preživetju v tujem svetu, kot Himalajo, Ande, puščave Afrike, Bližnji vzhod in pragozdove imenuje A.V. Prav rad bi napisal, da se mi ideja zdi sicer dobra, vendar to preprosto ni res. O "pionirskih temah" lahko beremo v potopisnih revijah, ki jih je v Sloveniji kar nekaj, dvomim pa, da bi večjemu številu tabornikov koristili napotki za preživetje v okolju, ki ga večina lahko vidi le v dokumentarnih TV oddajah. Napotki v obliki potopisov so bili vedno dobrodošli in so še, ideja posvečanja večine strani revije temam, ki so sicer na nek način blizu taborništvu, nikakor pa slovenskemu načinu taborništva, pa ni dobra.

In vedno, to si upam trditi, ko se pojavi kakšen članek o praktičnih temah, veliko bralcev reče: "Pa saj to že piše v Taborniškem priročniku".

Tudi zato je v tej številki kar sedemnajst strani namenjenih reportažam. Državni mnogoboji, tabor v Posočju, tečaji Zveze in še kaj. Za vse, ki ste siti obilice fotografij in Taborove redovalnice, pa še konec Dosjejev RD. Na strani 38 seveda.

Matija Tonejc

3

UVOD

tabor

taboriška revija
xxxxxIII
1999

Glavna urednica: Mateja Šušteršič Dimić

Odgovorni urednik: Matija Tonejc

Uredniki priloge Medo in Gozdovnik: Polona Robida, Špela Novak

Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon

Uredništvo: Jaka Bevk-Šeki (ilustracije), Igor Bizjak, Rafael Kalan, Primož Kolman, Tine Koloini, Branka Lešnjak, Marta Lešnjak, Frane Merela, Barbara Papež, Franci Pavšer ml., Tadej Pugetj-Pugy, Marko Svetličič-Medo (fotografija) in Barbara Železnik-Bizjak (oblikovanje).

Ustanovitelji, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije. TABOR sofinancirata Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 061/300-08-20, fax 061/13-61-477, E-mail: zts@guest.arnes.si; WWW: <http://www2.arnes.si/guest/ljzts1/index.html>.

Cena posameznega izdava je 390 SIT, letna naročnina je 3500 SIT, za tujino pa 100 DEM.

Tekoči račun: 50101-678-47184.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) sodi časopis med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%.

Grafična priprava: Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk: Tiskarna Skušek d.o.o., Ljubljana

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Naslovnica: Tine

mnenje

Dobro dejanje ob začetku šole - udeleži se krvodajalske akcije!

Krvodajalske akcije v septembru:

Domžale	6., 7.
Loče	8.
Jesenice	8., 9., 10.
Oplotnica	9.
Trebnje	14., 15.
Laško – Rimske Toplice	16.
Steklarna Rogaška Slatina II.	16.
Ribnica na Pohorju	16.
Fram	17.
Polzela	17.
Sežana	20., 21.
Komen	22.
Benedikt v Slovenskih goricah	23.
Steklarna Rogaška Slatina I.	23.
Kamnik	23., 24.
Ljubljana	28.
Slovenske Konjice	29., 30.

PRI TABORNIKIH JE LEPO.

Tabor

Zadnjič sem malo pospravljaj in dobil v roke stare in noveše Tabore. Nad novejšimi sem bil rahlo razočaran. Fotografije, krite s tekstem in odrezane, spravljene na minimum oz. možno tudi tako fokusirane; izgubijo vso vrednost in tudi vlogo, ki jo imajo pri vsebini članka. Potrudite se. Drugače pa (priloge za MČ, PP) super.

Lahko bi malo zmanjšali razne opise, reportaže in se posvetili kakšnim PIONIRSKIM TEMAM, ali ne? Za pravo, realno preživetje v tujem svetu. Npr. Himalaja, Andi, puščave Afrike, Bližnjega vzhoda in pragozdov. Dajte prednost INDIVIDUALNOSTI in IZNAJDLJIVOSTI.

A.V.

Naj živita ženin in nevesta

Še ena taborniška poroka je obeležila letošnjo pomlad. Poročila sta se namreč Simona in Aleš, ki ju verjetno še najbolj poznamo po knigi Vodnik vodi vod in pa po potovanjih, s katerih sta včasih napisala kaj tudi za Tabor. Na poročno potovanje sta odšla v Avstralijo (nostalgija?), upamo pa, da bo sta kmalu poskrbela tudi za nov taborniški podmladek. Da taborništvo ne bo "izumrlo", sta poskrbela tudi Peter in Mojca; bodoči član družine Vrčkovnik že nabira inštruktorska znanja.

PUGY

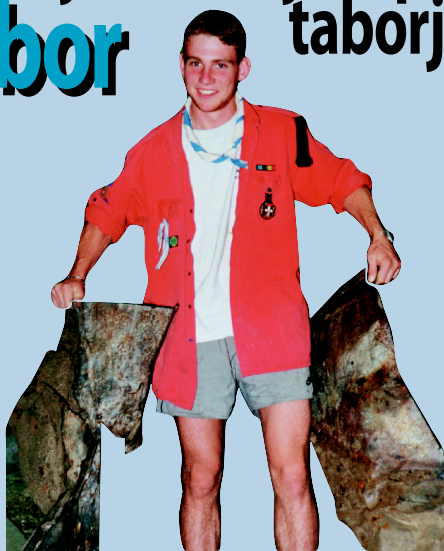
Simona in Aleš

Mojca in Peter

Otroci Posočja na svojem prvem taborjenju

Prostovoljni tabor Posočje 99

Tudi skavti iz Belgije - Lenelle Francoise

Naša naloga je izvesti projekt, katerega vsebino pripravljamo skozi celo leto, izvedemo pa ga v državi, ki jo sami izberemo. Letos smo tako izbrali Slovenijo in Posočje. Informacije smo našli v knjižici Evrokoraki (Eurosteps), ki je zelo uporabna za hitrejšo navezovanje stikov in iskanja mest, kjer izvajamo projekte. Lansko leto so projekt izvajali na Portugalskem, v času bivanja pa so renovirali hiše, otroški vrtec in igrišče ob njem.

Letos smo sodelovali pri izvedbi delavnic za otroke iz Posočja, v času bivanja pa smo očistili tudi zajeten konec rečne struge. Seveda smo se udeležili tudi športnih aktivnosti; spuščanja po Soči s hidrospeedom, kanjoninga in raftinga.

Ali smo kot prostovoljci pripravljeni napraviti nekaj tudi za druge, nekoga izven taborniške organizacije? Seveda, saj nas k temu zavezujejo prisega in zakoni. Samo priložnosti je bolj malo. Eno izmed njih so lahko zgrabili vsi popotniki in grče, saj je Zveza tabornikov Slovenije v okviru evropskega skavtskega projekta Evrokoraki pripravila prostovoljni tabor Posočje 99 z mednarodno udeležbo.

Od 205 prijavljenih otrok je na taboru sodelovalo 170 otrok iz občin Bovec, Kobarid in Tolmin. Za nemoteno funkcioniranje tabora in izvajanje aktivnosti je skrbelo 78 tabornikov, dve članici osebja iz Hrvaške in 20 iz Belgije. Programske aktivnosti so bile usmerjene k življenju v naravi, orientaciji, raznim delavnicam in športnim aktivnostim, zvečer pa so otroci posedeli okoli ognja in peli. Nekateri člani prostovoljnega osebja so čistili rečno strugo hudournika v Bovcu in čistili sobe ter urejali nabrežino pri trdnjavi Kluže.

Najbolj zanimivi so bili trenutki ob prihodu v tabor. Nismo razumeli taborniškega pozdrava (mrmranja) in to jih je pozitivno presenetilo. Kasneje smo skupaj z ostalimi člani

Razposajenega otroškega smeha in preživljanja prostega časa med prijatelji denar ne more nadomestiti.

osebja navezali pristne stike in se naučili celo nekaj besed v slovenščini. Atmosfera je bila odlična. Za osebje smo en večer pripravili tudi čisto pravi koncert. V Sloveniji smo preživeli 7 nepozabnih dni.

Za avtobus, s katerim so pripotovali, so sami zbrali finančna sredstva. Tudi za potovanja so ga priredili in opremili sami, v njem pa se lahko zaradi posebne priredbe pelje samo 12 potnikov.

V času tabora sta vodstvo in udeleženci obiskala župana bovške in koba-riške občine (slednji je imel na taborjenju tudi svojo hči). Pozitivno sta ocenila prizadevanja tabornikov, saj razposajenega otroškega smeha in preživljanja prostega časa med prijatelji denar ne more nadomestiti. V obeh občinah je tudi sicer kar nekaj stalnih tabornih prostorov, saj lepote narave tabornike vlečejo tudi v te predele (samo letos je tam taborilo 7 rodov). "Sodelovanje med taborniki in občino je zgledno, treba pa je upoštevati neke minimalne predpise in medsebojni dogovor. Želimo si, da bi taborniška organizacija živela tudi pri nas," sta še dodala.

Pugy

Že udeleženci zleta v Velenju leta 1997 so pokazali, da je težnja mladih po prostovoljnem delu prisotna. Razvijanje prostovoljnega značaja dela v organizaciji poteka tudi sicer, saj so vsi vodniki in vodje prostovoljci. Seveda gre pri prostovoljnem delu izven organizacije za drugačne pogoje. Zatakne se, ko je za takšno dejavnost potrebno pridobiti finančna sredstva, ki so neobhdbno potrebna za izvajanje takšnega dela (prehrana, bivanje, osnovna sredstva za izvajanje dela). Teh sredstev je bilo za letošnji tabor bolj malo. V ospredje sili dejstvo, da nas družba zaenkrat še ne sprejema kot organizacijo prostovoljcev, ki so pripravljene pomagati drugim. To je sicer jasno zapisano v temeljnih načelih organizacije – dolžnost do drugih, očitno pa je, da promociji temeljnih načel posvečamo premalo pozornosti.

Razploženi udeleženci in pohvale organizatorju

Državni mnogoboj MČ v Kočevju

Pugy

Državnega

mnogoboja za murne, medvedke in čebelice, 11. do 13. junija v Kočevju, ni moglo pokvariti niti slabo vreme. Kljub petkovemu nalivu, saj je lilo kot iz škafa, se je v Kočevju zbralo več kot 30 ekip. V soboto, ko so se MČ-jem pridružili še murni, je le še rahlo pršilo, v nedeljskem jutru pa je udeležence pozdravilo sonce. V srcih naših najmlajših članov pa ni bilo prostora za oblake in slabo voljo, saj so bili med prijatelji povezani z rdečo rutko.

Pohvala organizatorju

Organizatorji, člani Rodu rjavega medveda iz Kočevja, so se na mnogoboj res dobro pripravili. Starešina rodu Marko Muhič je povedal, da so sicer imeli nekaj težav pri dogovarjanju za šolo

Mnogoboj več kot tekmovanje

V prostem času so udeleženci sodelovali na različnih ustvarjalnih delavnicah. Izdelovali so izdelke iz lesa, figurice iz odpadnih cunj, lutke iz nogavic in starih rokavic. Druženje je tako postal enakovreden del taborniškega mnogoboja, med prijatelji pa so se bili pripravljeni pogovarjati prav vsi. Prvič je bila na mnogoboju predstavljena tudi taborniška zloženska.

v Kočevju, zato so mnogoboj izpeljali v nekaj kilometrov oddaljeni Stari Cerkvi. Ravnatelj osnovne šole v Kočevju tabornikov še ne pozna, je pa škoda, ker bi bilo tekmovanje v Kočevju hkrati tudi promocija in priložnost za povečanje števila članov. Tovrstnih organizacij za mlade na tem koncu primanjkuje, pozna pa se tudi, da je občina gospodarsko šibka in s strani podjetij ni možnosti za podporo dejavnosti mladih.

Zanimive izjave

Leon Rolih – Lecko (RSR – Ilirska Bistrica): "Če se bomo še naprej s takšno vneto in tako velikim številom ekip udeleževali različnih tekmovanj bomo bankrotirali."

Emil Mumel (RZR – Zreče): "Čast Mestne zveze Ljubljana rešuje edina ekipa iz Rodu Bičkove skale."

Erika Gril (KR – Selnica ob Dravi): "Kočevje sploh ni tako daleč (poglejte na zemljevid, kje je Selnica)!"

Izdelovali so izdelke iz lesa, figurice iz odpadnih cunj, lutke iz nogavic in starih rokavic.

Sodniki pripravljani

Letos je mnogoboj potekal po novih, za udeležence "prijaznejših" pravilih. Šlo je za popravke časovnic in ocenjevanja, ki so doprinesli k lažjim pogojem tekmovanja. Kvaliteta je pomembnejša kot hitrost in zaradi tega naj bi na mnogoboj v prihodnje prišlo še več ekip. Sodniki so vestno opravljali svoje delo, nekaj je bilo tudi takih, ki so po sodniškem seminarju prvič prijeli za kartončke s števkami.

Po mnenju nekaterih vodnikov, je razlog za neudeležbo za to starost tudi dolžina mnogoboja.

Vod Medvedi prvič na mnogoboju

Na mnogoboju je sodeloval tudi vod iz Rodu rjavega medveda. Tudi njihov vod se imenuje Medvedi (prej so bili Zajci), vodnik pa je Bojan. Stari so od 8 do 10 let, skupaj pa so že eno leto. Osvajajo taborniško znanje in so veseli, da so lahko prvič na taborniškem mnogoboju skupaj s prijatelji iz vse Slovenije. Miha, Simon, Toni, Dejan, Ana in Jan še pristavijo: "V Rogu živijo prijazni medvedki in sladke čebelice."

Za nekatere predolgo

Nekaj dni po mnogoboju je po Internetu zakrožila polemika o dolžini mnogoboja za medvedke in čebelice stare 7 in 8 let. Po mnenju nekaterih vodnikov, je razlog za neudeležbo za to starost tudi dolžina mnogoboja. Tri dni je po mnenju nekaterih staršev naših članov preveč. Tekmovanje naj bi trajalo samo en dan (v soboto), prvi in tretji dan pa bi bil namenjen zabavi, ustvarjalnosti in druženju. Tako bi se tekmovanja kot ekipa udeležili vsi, preostali program pa bi bil namenjen tistim, ki so dovolj samostojni in jih starši pustijo v varstvo vodnikom za tri dni. O ideji in spremembah bo razpravljala tudi komisija za program MČ.

OSEBNA IZKAZNICA

Na mnogoboju le ducat rodov

Zadovoljstva nad dobro izpeljanim mnogobojem ni skrival niti Aleš Arko, pomočnik načelnika ZTS za program za vejo MČ. Vremenske nevšečnosti niso bile ovira za izvedbo tekmovanja, nikakor pa tudi ne izgovor za vse tiste ekipe, ki se mnogoboja niso udeležile. Sicer je res, da tradicijo sodelovanja na mnogobojih goji le ducat rodov v Sloveniji, letos pa so se izneverili še tisti, ki so v preteklih letih z udeležbo prispevali k številčnejši zasedbi. V preteklosti smo na posvetih ugotovili, da mnogoboje potrebujemo, verjetno pa tiči razlog za majhno zanimanje tudi v izvajanju taborniškega programa.

In še utrinek s tekmovanja

...Končno smo imeli čast, da pokažemo naše znanje v postavljanju šotora. Uspelo nam je in kot prva ekipa smo šotor postavili v 2,53 minute. To je bilo kar dobro, saj smo zaradi mavca na Matejevi roki morali popolnoma spremeniti taktiko postavitve. Ocene so bile dobre....

Vod Zmaji - Rod severnice, Maribor

Načelnik rodu Aljoša Beljan

Rod rjavi medved je nastal leta 1998 na pobudo in ob pomoči pisarne ZTS. Delujemo na področju mesta Kočevje, kjer je taborniški rod z istim imenom v preteklosti že deloval. Trenutno šteje nekaj več kot 20 članov in imamo dva voda MČ. Z različnimi akcijami bi radi v rod privabili večje število članov, hkrati pa si želimo izobraževati naše člane na vodniškem in inštruktorskem tečaju. Seveda je to povezano s finančnimi sredstvi, ki pa so zelo omejena. Dobre pogoje za delo nam nudi narava, ki je v okolici res nekaj posebnega (Kočevski Rog, Kočevska Reka ...)

Glasba v ušesih, veter v laseh pa v očeh, pa za vratom, pa v rokavih, pa v čevljih

...ali o viharnem vzdušju v Ajdovščini

Ste se udeležili letošnjega NOT-a? Ste vsaj slišali o nenavadnih vremenskih razmerah, ki so vladale na njem? Da je bilo suho, no, da ni deževalo? Da sploh ni bilo moko? In ste se vprašali, kje je ta voda, ker kar tako vendar ni mogla izhlapeti? Mogoče se je le potuhnila, se tiho množila in čakala na primeren trenutek, da se pojavi med ljudmi. Mogoče na naslednji taborniški akciji? Mogoče v Ajdovščini? Zakaj pa ne!?

Na pot skozi potop

Dež se je v valovih zaletaval v vetrobransko steklo, zdaj navpično, zdaj vodoravno, z leve ali desne, potem pa pljuškoma od vsepovsod. Dežne zavese so zastirale pogled na pokrajino, s še večjim veseljem pa cestišče pred vozilom. Brisalci tudi pri največji frekvenci niso kaj prida zalegli. Odločil sem tvegati in testirati hipotezo Adamsa Duglasa - izhajajoč iz dejstva, da je vidljivost tako ali tako nikakršna, sem za trenutek izključil brisalce. Rezultat je bil osupljiv: izkazalo se je, da je vidljivost lahko tudi negativna - če je bila prej enaka nič, je bilo sedaj še slabše!! Res pa nisem videl nič več, niti ko sem ponovno vključil brisalce.

Razdejanje nas obdaja

Ob prihodu se mi je odprl nadvse zanimiv pogled. Prve ekipe so se že pripravljale na tekmovanje. Naokrog pa... luže in podrti šotori. In organizatorji, ki so, kot se je zazdelo, s spuščanjem zmajev skrbeli za jutranjo zabavo. V resnici so le v hudem vetru pospravljali najbolj izdelane in premočene šotore. Očitno so morali biti njihovi stanovalci prvi dan še posebej dobre volje... Če so si privoščili polnočno kopanje...

Rezultat je bil osupljiv: izkazalo se je, da je vidljivost lahko tudi negativna

"A marine can stand everything"

Toda udeležencev to ni posebej motilo. Hitro in nedisciplinirano so se podali na discipline in pokazali poznavanje lokostrelstva, postavljanja šotorov, stražnega stolpa, signalizacije... Skrat-

ka sploh znanje vsega, kar si lahko preberemo v priročniku "Mnogoboji". In kot vedno so nekateri pokazali več, drugi manj. Tako je minil drugi dan mnogobojja.

Nočno življenje

In organizatorji, ki so, s spuščanjem zmajev skrbeli za jutranjo zabavo.

Veter se je, užaljen, da se nihče ne zmeni zanj, z vedno večjo piko spotikal ob ljudi. Ti pa so se nagrmadili v štabcu in pričakovali ... presenečenje. Nekaj se je pripravljalo, to je bilo očitno. Organizatorji so v šotor že cel večer prinašali čudne klade, pa mikrofone in zvočnike in drugo opremo, ki nekako ne spominja na taborjenje. In potem sta se pojavila še dva čudna tipa in se smukala tam naokoli ... nakar sta zavzela svoje položaje za mikrofonom in zabava se je začela.

Koncert v živo! Na mnogoboju! Noro!

Igrala in "nažigala" Lavro, Krokodilčke, Nirvano, vse živo! In kar nista in nista nehala. Minila je že ura strahov, onadva pa še kar in kar. In publika je uživala in pela in valovala in plesala. In ko se je koncert že skoraj končal, sta se na stolček zavihtela še dva mladca z Nothing else matters, nato pa še veliki organizator – Andrej osebno. Šele nato se je zadovoljno razšlo.

Koncert v živo!
Na mnogoboju!
Noro!

Kreativnosti ni meja

Tretji dan je bil fizično najbolj naporen. Svoj delež je seveda prispeval veter, nekaj pa tudi v prejšnjih dneh, predvsem prejšnjo noč, iztrošene zaloge življenjske energije. Ostalo je naredila orientacija. Ni bila sicer posebno naporna, toda gibati se je bilo vseeno potrebno...

Zato pa so "kreativne delavnice" spet motivirale tekmovalce. "Team Zvezinih Kreativcev" je pripravil delavnico vrhovodstva, izdelovanje "riževih žogic", risanje "etno" motivov, glasbeno delavnico in delavnico "po vrvi krožečih in nato v zrak skakajočih vrtavk". Zvito. O njih boste še slišali.

"May the Wind be with you!"

Od prvotno ušivo slabega vremena, se je zadeva skokovito izboljševala: dež je prenehal še pred svitom drugega dne, oblaki so se trgali, na trenutke so se na nosovih udeležencev pojavila tudi sončna očala. Ostal je le veter, ki se je, najprej vihravo in nagajivo, nato moreče in nadležno, upiral v zastave, šotore, tabornike, stavbe, rinil v očesa, ušesa, v usta, za vrat... Tri dni se ga nismo uspeli znebiti. Na koncu smo ga pustili kar tam in odšli domov.

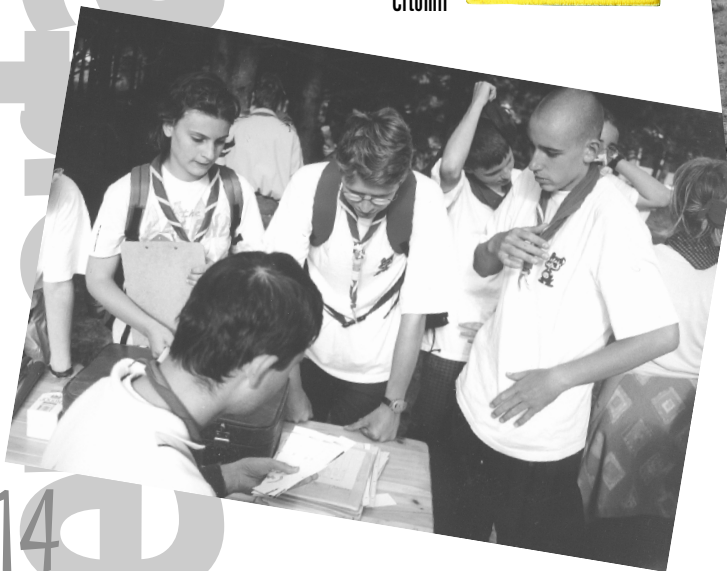
Črtomir

Utrinek iz kreativne delavnice

Posnemanje je prva stopnja učenja

Ni bila sicer posebno naporna, toda gibati se je bilo vseeno potrebno...

Pohvala za odlično organizacijo

TABOROVA REDOVALNICA

Vi ocenjujete ... mi zaključimo

Splošna ocena **prav dobro**

Vreme	zadostno
Hrana	prav dobro
Organizacija	prav dobro
Druženje	odlično
Težavnost	dobro

V Taborovo redovalnico so glasove prispevali udeleženci mnogoboja. TABOR si je pridržal pravico, da povprečje zaokroži navzgor ali navzdol.

Na koncu smo ga pustili kar tam in odšli domov.

Slava najboljšim!

Odločitve so moja pot sprememb

Tokrat sem se sprehodila po knjigi Richarda Bacha Polet v globine...

Nisem se utapljal v njegovo bolečino, temveč sem se namrščil. "Seveda ne, Dickie. Saj nobena stvar nič ne pomeni."

"Ampak zate niso prazni spomini!" Obupano si je želel splezati na stekleni zid, naoljen z vprašaji. "Vodni stolp! Richard, ti veš, kaj pomeni!"

Stegnil sem roko in se dotaknil njegove rame. "Vem, kaj pomeni zame, Dickie. Toda vodni stolp ima milijone drugih pomenov, ki sem jih pustil vnemar, pomenov, ki zame niso resnični. Nobena stvar nima pomena, dokler ne spremeni naših misli ali nas samih."

"Govoriš kot odrasli," je rekel. "Nobena stvar nima pomena?"

"Dokler tistega, kar se je zgodilo, ne predelaš v mislih," sem rekel. "Vzpon na stolp ne pomeni nič, dokler mu ne pripíšeš pomena. Odločiš se, da je bilo plezanje visoko v zrak nauk, da je višina enaka grozi, in celotno življenje se ti spremeni. ŽPrihodnost v višinah? Moja že ne! Nikoli višine, prosim, hvala!"

"Ta odločitev," sem nadaljeval, "ta nauk, ki si si ga izmislil, ti razpne deset tisoče možnosti prihodnosti, zbríše deset tisoče drugih, tudi mojo med drugim. Nič višine pomeni nobenih letal, pomeni nobenega jadralnega padalstva, pomeni nobenega Pastirja, pomeni nobenih spominov na Dickija, pomeni nobenega odpiranja njegove ječe, pomeni nobenega jezera spominov, sredi katerega sediva."

"Ti se nisi odločil, da je višina enaka grozi."

"Bilo je prelepo, Dickie! Z vrha tistega vodnega mlina je bila groza v malih črkah, ČUDO! pa v velikih. Pomen, ki sem si ga izbral, mi je spremenil življenje: *Premagaj strah in zagledal boš čudesa*. Še vedno drži."

Zarzl sem se mu v oči. "Sam se moraš odločiti, ali moja

resnica velja tudi zate ali pa jo zavrne kot nesmisel," sem rekel. "Načela, za katera bi umrl, najvišje dobro, ki ga poznam - so zate le predlogi, možnosti. Ti izbereš in ti živiš posledice. Vsak da, ne, morda, ustvarjajo šolo, ki ji rečeš osebno izkustvo."

Potem pa so se iz popisanih listov knjige moje preteklosti prikotrali dogodki, zapisani z velikimi črkami. Tisti, ki so bili

na moji poti nekakšne prelomnice. Zakaj sem se tako odločila? Kako bi bilo, če bi takrat rekla da namesto ne? Bi danes pisala te vrstice, če...?

In ali bi sploh čutila, da mi je Pot neizbrisno zaznamovalo stopanje z mnogimi taborniškimi prijatelji, če ne bi že leta nazaj proti meni prihajalo srečanje s tistim nepozabnim taborjenjem?...

Prijetne odločitve ti želim, prijatelj, znanec, ti, ki te še ne poznam!

Duhovni trenutek po taborniško

Predstavitev v sklopu akcije Vihar upanja

Pugy

Potovalni tabor skupnosti voditeljev ZSKSS Vihar upanja je bil organiziran z namenom analize dosedanjega dela in trenutnega stanja v združenju, ki naslednje leto praznuje deseto obletnico, ter začrtanju smeri za pot v prihodnje. Že ime tabora pove, da gre za močno prevetritev sedanjega stanja, posledica tega pa bo trdno upanje za nadaljnje delo. Moto akcije je bil "Vzgajati danes za jutri".

Poleg delavnice na potovalni skupnosti, ki se je ukvarjala z Duhovnostjo, smo taborniki v Slovenski Bistrici na zaključnem delu akcije v dveh delavnicah predstavili tudi projekt Evropa zate in temelje taborniške Duhovne razsežnosti.

Srkali smo Naravo, iskali sebe in svojo pot, svoje meje in risali svoje občutke.

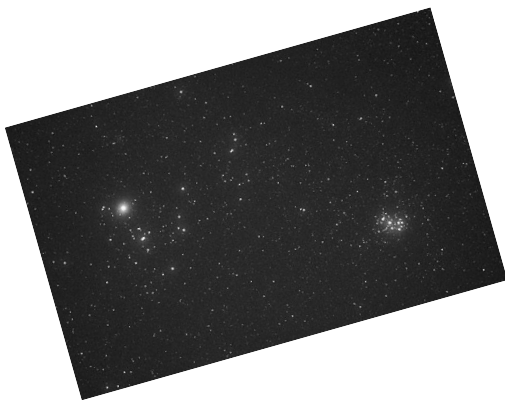
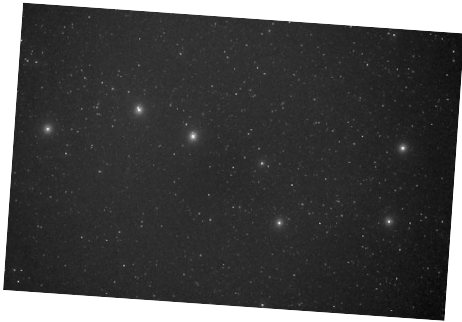
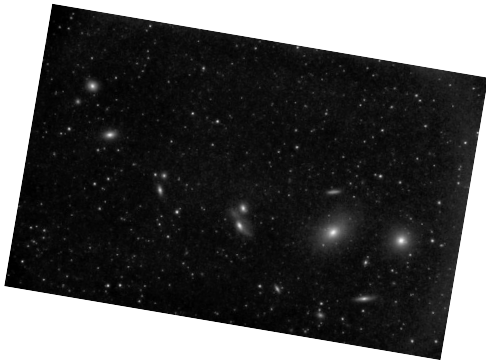

Vzemite si trenutek časa in se zazrite skozi okno v nebo. Tako veličastno je in čisto, brez oblaka. Ali ste opazili nebo ali opazujete okno? Ali ste pripravljeni pogledati skozi okno? Če ste, potem ste na pravi poti. Na poti, da vam povem nekaj o pticah in o zvezdah in soncu. Da vam predstavim pot do njih.

Kartuzija Žiče. Tam smo začeli našo pot. Šesta potovalna skupnost, sestavljena iz voditeljev ZSKSS se je ukvarjala z duhovnostjo. Ena izmed skupin si je kot izkušnjo privoščila duhovni trenutek po taborniško. Kako velik izziv za udeležence. In še večji za naju s Sovo, ki sva morala ta trenutek izpeljati. Že večer prej sva do enih zjutraj bedela v šotoru in želela pripraviti nekaj dobrega. In jutro je zbistrilo misli in prineslo še lepše. Izkušnjo za Lucijo, Janka, Tadejo, Toneta in naju. Srkali smo Naravo, iskali sebe in svojo pot, svoje meje in risali svoje občutke. Se umirili in prisluhnili sebi. Poslušali druge in z njimi delili dobrote svoje kašče. Doživeli smo duhovni trenutek.

Olbersov paradoks

Primož

Zakaj je ponoči nebo temno? Vprašanje zveni dokaj nenavadno, saj je jasno, da ponoči ni sipanja sončne svetlobe v ozračju, pa vendar je vprašanje na mestu. Predstavljajte si, da stojite sredi gozda. Povsod okoli vas so drevesa. Bližja zakrivajo tista bolj oddaljena, ta pa tista še bolj oddaljena. Med debli bližnjih dreves vidite tista, ki so bolj oddaljena. Skratka, če je gozd okoli vas dovolj velik, vidite okoli sebe popolnoma zapolnjen prostor s samimi drevesi. Zdaj pa pojdemo k zvezdam, ki jih vidimo ponoči na nebu. Pravimo, da je vesolje neskončno (ali pa vsaj dovolj veliko, da ne vidimo njegovega konca). Poglejmo zvezde in prostor med njimi. Lahko uporabite tudi daljnogled ali pa če hočete tudi najmočnejši teleskop, ki ga premore človeštvo. Pa vendar bo med zvezdami temen prostor. Zakaj tudi zvezde in galaksije, tako kot debela dreves ne zakrijejo popolnoma pogleda v »neskončnost«?

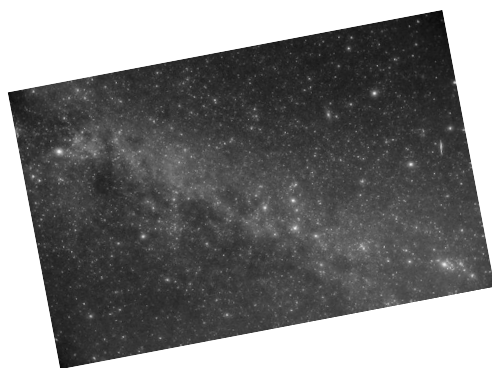
Že leta 1826 je nemški astronom Heinrich Wilhelm Olbers razmišljal o tem paradoksu, po njem pa se ta paradoks tudi imenuje. Snov v vesolju je izvor elektromagnetnih valov oziroma svetlobe. Hladna snov seva v radijskem in mikrovalovnem področju, toplejša v vidnem, UV in rentgenskem delu spektra. Zvezde so najpomembnejši izvori svetlobe. Sevajo pa tudi oblaki plina; veliko energije se sprosti ob eksplozijah supernov in pri množici drugih procesov v vesolju. Vsa ta svetloba napolnjuje medzvezdni in medgalaktični prostor. Če imamo srečo, lahko na nočnem nebu opazujemo množico mežikajočih zvezd in nežno tančico Rimske ceste. Nebo med zvezdami se nam s prostim očesom zdi povsem "črno". Na prvi pogled mora torej biti svetlobe v prostoru malo.

Olbers je v okviru tedanje predstave o neskončno velikem in neskončno starem vesolju znal izračunati, koliko svetlobe bi morali opaziti med zvezdami. Privzel je, da je povprečna gostota zvezd po vsem vesolju enaka. Olbers seveda še ni vedel za obstoj galaksij, a račun prav tako dobro velja, če si izberemo zvezde ali pa galaksije za osnovne enote izvora svetlobe. Privzel je tudi, da ni velikih sistematičnih gibanj zvezd, in da v vsem vesolju veljajo enaki fizikalni zakoni kot na Zemlji. Po tej predpostavki in z upoštevanjem navidezne velikosti zvezd, ki pokrivajo bolj oddaljene pridemo do rezultata, da bi moralo biti celo nebo ponoči bleščče kot sončna ploskev.

ZNANE IZJAVE

Najtežje je biti preprost !

Olbers je verjel, da pozna rešitev paradoksa. Vsekakor ni podvomil v svoje začetne predpostavke, ki so se skladale s tedanjim razumevanjem vesolja, zato je predvideval, da v vesolju obstajajo veliki temni oblaki prahu, ki absorbirajo svetlobo oddaljenih zvezd. Druga teorija upošteva meje vesolja, ki so določene s starostjo vesolja. Po domače povedano, vidimo lahko le toliko svetlobnih let daleč, kolikor je staro vesolje. V mladem vesolju lahko vidimo le galaksije, ki so relativno blizu. Svetloba bolj oddaljenih galaksij še ni imela dovolj časa, da bi prispela do nas. Rešitev Olbersovega paradoksa se torej glasi: Nebo je temno, ker je vesolje mlado. To pa je le delno res. Upoštevati je namreč potrebno tudi starost zvezd, saj nobena zvezda ne gori neskončno dolgo. Osnovne Olbersove predpostavke privedejo do paradoksalnega rezultata le, če bi zvezde svetile več kot 10^{23} let. Zaloga snovi in s tem energije v vesolju pa je premajhna, da bi postalo nočno nebo tako svetlo kot površje zvezd ali sonca. Če pa zvezde svetijo šele okrog 10 milijard let, potem se današnja opazovanja gostote svetlobe v medzvezdnem in medgalaktičnem prostoru skladajo z računi. Širjenje vesolja spremeni gostoto svetlobe le za 2- do 3-krat in ni zadosten pogoj za njeno majhno gostoto.

LUNINE MENE

Zadnji krajec	03.09. 99	ob	00:19
Mlaj	10.09. 99	ob	00:03
Prvi krajec	17.09. 99	ob	22:08
Polna luna	25.09. 99	ob	12:53
Zadnji krajec	02.10. 99	ob	06:04
Mlaj	09.10. 99	ob	13:35

Jesensko enakonočje in hkrati začetek jeseni bo
23. sept. ob 13:29

Otroci za prihodnost

Tisoči otrok, ki preživljajo grozote zadnje balkanske vojne so v njej ostali brez doma in pogosto tudi staršev, in čeprav se zdi, da dobijo s pomočjo v obliki hrane in varnosti prav vse, to še zdaleč ni res. Izguba moralnih vrednot, etnično sovraštvo, nasilje, psihološke motnje, prestopništvo in zlorabe so del njihovega vsakdana.

Skavtstvo na Balkanu ni bilo še nikoli tako pomembno, saj išče načine vzpodbujanja miru, pravice in sprave.

Zato je Svetovna organizacija skavtskega gibanja v sodelovanju z UNICEF-om in Visokim komisariatom ZN za begunce julija in avgusta v begunskih taboriščih v Albaniji in Makedoniji organizirala projekt **"Otroci za prihodnost"**. Glavni namen projekta je čim več otrokom med 8 in 14 letom iz Albanije, Makedonije in ZR Jugoslavije, s

pomočjo skavtov in prostovoljcev iz vse Evrope zagotoviti koristen in zanimiv izobraževalni program. Centri za izvajanje projekta so postavljeni v begunskih taboriščih, vodijo pa jih posebej usposobljeni voditelji s pomočjo skavtov iz vse Evrope.

Program v centrih vključuje tudi nekatere skavtske in UNICEF-ove nači-

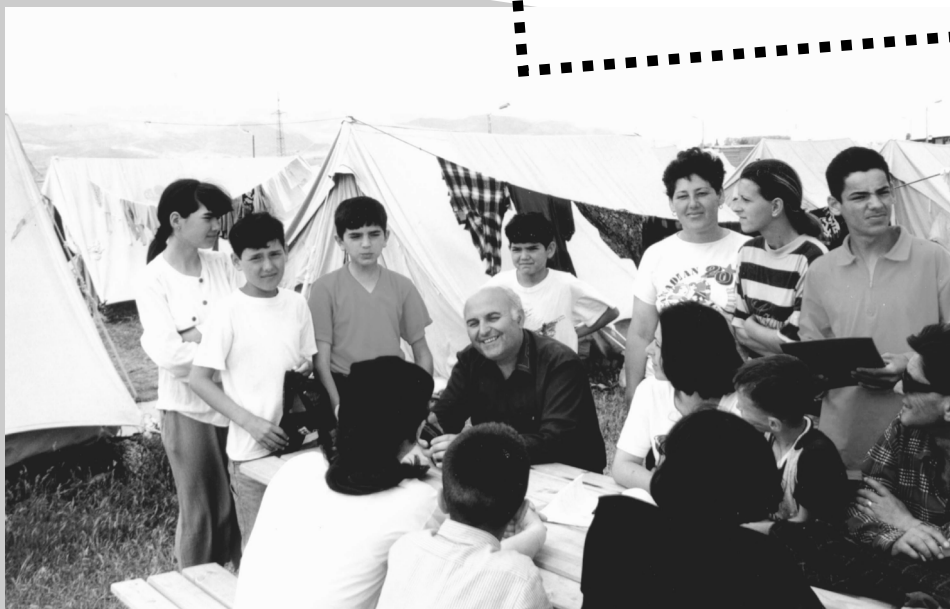
ne izobraževanja, ki niso zgolj pasivni ampak so usmerjeni k temu, da posameznik prevzame odgovornost za svoj razvoj. Otroci bodo skozi igre, orientacijo, risanje, stike z ljudmi iz okolice in fotografiranjem raziskovali svoje okolje. Kasneje bodo svoja odkritja predstavili ostalim s pomočjo časopisa, fotografskih razstav, radijskega programa

roke

in v otroškem parlamentu. Pridobljeno znanje bodo unovčili v majhnih skupinah, kjer se bodo ukvarjali z okoljem, solidarnostjo, kreativnostjo v kulturi, zdravjem in športom ter mirom in reševanjem sporov.

Zakaj projekt "Otroci za prihodnost"?

Ker so otroci prve žrtve sporov. Zato, ker moramo za otroke skrbeti, če hočemo poskrbeti za lepšo prihodnost. In zato, ker bodo otroci prvi, ki bodo zavrgli etnično sovraštvo, predsodke in nasilje za ponovno vzpostavitev človeških in moralnih vrednot.

Skupaj s tem programom poteka tudi program "**Samo en dan**", ki je namenjen zbiranju sredstev za izobraževalne centre, saj stroški za postavitve šestih centrov znašajo dobrih pet milijonov tolarjev. Ideja zbiranja denarja je zelo preprosta, saj vsak, ki se odpravlja na taborjenje, plača tabornino še za en dan. Tako zbran denar zveze pošljejo v evropsko pisarno, od koder se smotno razdeli med izobraževalne centre.

Matija

PAVLE LEŠNJAK

Poleti smo se zadnjič poslovili od njega na ljubljanskih Žalah.

Sedemnajst let je imel – gimnazijec, ko so našo takratno državo napadli tujci. Našo domovino so hoteli narediti nemško, italijansko in madžarsko. In Pavle je bil med tistimi, ki so se temu uprli in se vključili v boj za svobodo. Že prvo leto boja pa so ga italijanski okupatorji odgnali v koncentracijsko taborišče Gonars. Od tam so ga privlekli v Ljubljano in ga pred vojaškim sodiščem obsodili na dolgoletno zaporno kazen, ki jo je preživel v mnogih zaporih po Italiji. Ko pa je le-ta kapitulirala, so ga odgnali na prisilno delo v Nemčijo. Ko se je vrnil v osvobojeno domovino, se je z vsem svojim mladostnim žarom posvetil obnovi prav tam, kjer je svoj boj začel – za Bežigrad. Začel je tudi zbirati gradivo, ki je kasneje služilo za zgodovinsko knjigo o osvobodilnem boju za Bežigradom.

V Zvezi tabornikov je videl organizacijo, ki je neposredno in preprosto oživila tradicijo osvobodilnega boja. Zato se je aktivno vključil vanjo. Najprej v Kopru, kjer je bil takrat zaposlen, nato v Ljubljani.

Deloval je v rodu Sinjega galeba in Jadranskih stražarjev, v rodu Bičkove skale in Sivega volka. In ves ta čas deloval v vodstvu taborniške organizacije Slovenije. Predaval je v Gozdni šoli in sodeloval pri organizaciji številnih taborov in zletov.

Delo z mladimi mu je postalo pomemben življenjski cilj in smisel. Zato bo ostal v našem spominu kot pokončen mož, ki se je znal razdajati kot plemenit človek.

Sergej Vošnjak

NATEČAJ ZA CELOSTNO PODOBO ZLETA POPOTNIKOV LETA 2002

Organizator razpisuje natečaj za celostno podobo (slogan, znak, pesem zleta). Izbrane idejne rešitve bomo nagradili.

Predloge pošljite čim prej v pisarno ZTS s pripisom Ne odpiraj,

PREDLOG CELOSTNE PODOBE ZLETA 2002.

SKLEP 5. SEJE STAREŠINSTVA ZTS O ČLANARINI ZA LETO 2000

- a) Priporočena članarina za leto 2000 je 2.200,00 tolarjev.
- b) 1000 tolarjev ostane za delo rodu, predvsem za usposabljanje kadrov, del članarine, ki jo rodovi odvajajo na žiro račun ZTS za skupne naloge, je 1.200,00 tolarjev.
- c) Tako zbrana sredstva bodo namenjena:
 - 55 tolarjev za odgovornostno zavarovanje vodnikov in drugih funkcionarjev,
 - 390 tolarjev za literaturo za vodniške in inštruktorske tečaje ter Taborniški vestnik,
 - 100 tolarjev za delo območnih zvez,
 - 105 tolarjev za mednarodne članarine,
 - 50 tolarjev za materiale za promocijo in propagando,
 - 500 tolarjev za po tri priloge MEDO in GOZDOVNIK: MEDOTA naj bi prejel vsak prijavljen MČ, GOZDOVNIKA pa vsak prijavljen GG v letu 1999 - 2000.
- d) Članarina mora biti pobrana in odvod članarine nakazan na žiro račun ZTS do 31.12.1999. Po tem datumu bo odvod na ZTS 1.400 tolarjev.
- e) Rodovi bodo lahko na osnovi prijave članstva (oddani podatki o članstvu na elektronskem mediju) za do 15.12.1999 prijavitelj članu poravnali članarino v dveh delih: polovico do 31.12.1999 in drugo polovico do 31.3.2000. Članske izkaznice se izdajo po celotnem vplačilu članarine.

NAVODILO ZA ORGANIZIRANJE VEČJIH DRŽAVNIH IN MEDNARODNIH AKCIJ V ZTS

sprejeto na 5. seji starešinstva ZTS, Ajdovščina, 18.6.1999

1. DEFINICIJE

1.1. Večja akcija

Večja akcija je mišljena akcija ZTS, ki ustreza naslednjim pogojem:

- traja več kot 4 dni
- v izvedbi sodeluje vsaj 100 udeležencev

- pri organizaciji sodeluje z ZTS še ena ali več nižjih organizacijskih enot, ki so pravne osebe
- planirani obseg finančnega poslovanja presega 5 milijonov SIT.

Mišljene so akcije, kot so recimo zlet ZTS, večja odprava v tujino, organizacija udeležbe na jamboreeju itd. Vsaka taka akcija se obravnava kot enkratni projekt.

1.2. Projekt

Projekt je enkratni podvig z relativno kompleksno organizacijsko in programsko strukturo, z jasnimi in čvrsto opredeljenimi cilji, ki ga je potrebno izpeljati z omejenimi viri, v določenem času, z omejenim številom ljudi in čim nižjimi stroški.

Projekt:

- je vedno ciljno usmerjen - z njim želimo doseči nek(e) zastavljen(e) cilj(e),
- je časovno omejen, ima svoj začetek in konec,
- je sestavljen iz med seboj povezanih in odvisnih aktivnosti,
- mora biti vodljiv - mogoče ga je načrtovati, analizirati, voditi in usmerjati k postavljenemu cilju,
- je enkratni in neponovljiv - ne more se ponoviti pod popolnoma enakimi pogoji.

2. NALOGE ZTS IN SOORGANIZATORJEV

2.1. Starešinstvo Zveze tabornikov Slovenije mora:

- določiti cilje akcije, ki morajo biti v skladu s temeljnimi načeli in metodo organizacije
- določiti strukturo in okvirno število udeležencev
- oblikovati druge splošne usmeritve: okviren čas akcije, način bivanja.

2.2. Izvršni odbor ZTS mora:

- pripraviti razpis za izbiro organizatorja in ga izbrati
- sodelovati v organizacijskem odboru, oziroma v projektne timu
- organizirati programske priprave in zagotoviti potrebno osebje.

2.3. Soorganizator(ji) mora(jo):

- pripraviti okvirni pregled "ponudbe" kraja za izvedbo raznih aktivnosti
- zagotoviti prostor in njegovo komunalno ureditev (umivalnice, sanitarije, električna, telefon)
- zagotovi osebje za varovanje, vzdrževanje in čiščenje prostora
- organizirati bivanje udeležencev in pri tem upoštevati metodo ZTS (vodov sistem)
- sodelovati v organizacijskem odboru, oziroma v projektne timu
- sodelovati pri organiziranju programskih priprav in zagotoviti potrebnega osebja.

3. IMENOVANJE PROJEKTNEGA VODJE IN PROJEKTNEGA TIMA, NALOGE IN NAČIN DELA TIMA

3.1. Imenovanje

Projektnega vodjo imenuje IO ZTS. Za vse večje akcije, ki jih organizira IO ZTS, je praviloma vodja projektnega tima eden od članov IO ZTS. Člane projektnega tima imenuje IO ZTS na predlog vodje projektnega tima. Vedno mora biti v projektne timu vsaj

en član IO ZTS in vsaj en strokovni delavec, ki je zaposlen pri IO ZTS.

3.2. Projektni tim

Projektni tim je skupina ljudi, ki je zadolžena za izvedbo projekta. Ima projektne vodje, ki organizira in vodi delo članov tima, ti pa so zadolženi za izvedbo posameznega področja.

Člani tima:

- se zavedajo medsebojne odvisnosti, imajo timske cilje, ki jih dosegajo z vzajemno pomočjo
- združijo svoje moči, ker so zavezani istemu cilju, ki so ga pomagali postaviti
- prispevajo k uspešnosti z izvirnostjo, talentom in znanjem, kar omogoča boljše...
- vidijo konfliktno situacijo kot priložnost za nove rešitve in kreativnost. Vsi se trudijo, da bi jih rešili konstruktivno in hitro
- sodelujejo pri odločitvah, razumejo, da mora vodja sprejeti končno odločitev, kadar je treba hitro ukrepati
- cilj jim je uspešnost tima.

3.3. Timsko delo:

- je dopolnjevanje tistega, kar ve posameznik in ugotavljanje, kaj vsi premalo poznajo
- je skupno ustvarjanje in ne potrjevanje idej enega
- tim ima cilj, ki ga vsi dobro poznajo
- člani sodelujejo pri določanju ciljev tima
- vsak član ima cilj, ki je usklajen s skupnim ciljem tima
- ne odpirajo se teme, ki niso predvidene
- dokler ni opravljeno delo celotnega tima, nihče od članov ni opravil svojega dela.

3.4. Način dela v timu:

- člani med seboj ne tekmujejo
- vsakdo pove svoje mnenje
- različna mnenja predstavljajo vir novih informacij, ne ovire
- razprava posameznika je omejena - vsakdo pride do besede
- poslušati je ravno tako pomembno kot govoriti.

4. NALOGE PROJEKTNEGA TIMA

4.1. Planiranje aktivnosti in časovnega poteka:

- planiranje aktivnosti
- določitev trajanja aktivnosti
- izdelava terminskega načrta
- kontrola terminskega načrta.

4.2. Načrtovanje stroškov:

- ocenitev stroškov (upoštevati dejavnike kot so inflacija, davki, tečajne razlike)
- izdelava proračuna (predvidi se vse prihodke in odhodke; vključi se vsa možna odstopanja ali predvidevanja)
- kontrola stroškov.

4.3. Načrtovanje virov:

- določitev potrebnih virov (finančnih, osnovnih sredstev, ljudi, itd.)
- kontrola virov.

4.4. Učinkovita komunikacija:

- postavitve komunikacijskega omrežja (med člani tima; vodja

projekta - IO ZTS; vodja projekta - operativa, ki izvaja posamezne aktivnosti, itd.)

- zagotoviti pretok informacij
- kontrola komunikacij in pretoka informacij.

4.5. Izdelava in sprejetje poslovnika o delu tima:

- opredeli se sklepčnost
- opredeli se način sklicevanja sestankov
- opredeli se način sprejemanja odločitev
- opredeli se način sprejemanja že sprejetih odločitev
- opredeli se poročanje Izvršnemu odboru ZTS
- opredeli se koordinacija z Izvršnim odborom ZTS pri sprejemanju vseh tistih odločitev, ki bistveno posegajo v koncept akcije ali pomenijo bistveno odstopanje od proračuna projekta.

4.6. Poročanje izvršnemu odboru o pripravah, izvedbi priprav in o opravljenem projektu

- vodja projektne tima mora predložiti izvršnemu odboru v potrditev celotno projektno nalogo še pred začetkom izvajanja projekta,
- ob dogovorjenih terminih vodja projekta poroča izvršnemu odboru o izvajanju projekta,
- vodja projekta predloži izvršnemu odboru zaključno poročilo o opravljenem projektu.

5. FINANČNO IN MATERIALNO POSLOVANJE

5.1. Žiro račun

Celotno finančno poslovanje projekta se vodi na posebnem žiro računu ZTS, ki se odpre izključno za izvedbo določenega projekta.

5.2. Finančni načrt

Projektni tim pripravi predlog finančnega načrta, ki obsega:

a) prihodke:

- prispevki članov (udeležencev akcije)
- predvidene dotacije
- prispevki pokroviteljev (gotovina, material, živila, ...)
- prispevki od dejavnosti na akciji (prodaja priložnostnih artiklov, prihodki od gostinskih uslug, itd.)
- drugi in izredni prihodki

b) odhodke:

- stroški organizacije
- stroški prehrane
- stroški izvedbe programa
- stroški izdelave oz. nabave artiklov za prodajo
- stroški nabave za nudenje gostinskih uslug
- stroški promocije
- izredni stroški (REZERVA).

Vsi znani in vsi predvidljivi stroški morajo biti predvideni v predlogu proračuna. Vse stroške, ki niso bili predvideni v proračunu se dodatno obravnava na sestanku projektne tima in sicer preden nastanejo.

Projektni vodja (tim) je dolžan stalno spremljati uresničevanje proračuna in o tem poročati Izvršnemu odboru ZTS. Projektni tim prejme tudi končni obračun finančnega proračuna projekta in ga posreduje v potrditev IO ZTS.

Projektalni tim izmed svojih članov poimensko izbere člana, ki je odgovoren za finančno poslovanje projekta.

5.3. Materialni načrt

Projektalni tim pripravi plan potreb po materialu v skladu z načrtanim programom projekta. Na osnovi vrst materiala in opreme določi vir, iz katerega se bo posamezna oprema ali material zagotovil. Če oprema ali material zahtevata finančno pokritje, se ustrezen znesek vnese v finančni načrt.

Projektalni tim izmed svojih članov poimensko izbere člana, ki je odgovoren za poslovanje z opremo in potrebščinami za izvedbo projekta.

5.4. Delitev ustvarjenega presežka ali izgube

Projektalni tim pripravi predlog delitve finančnega in materialnega presežka ali izgube.

Kriteriji za delitev dobička:

- če se le da, se določi skupni cilj (nabava tabornega prostora, Dom ZTS, oprema za tečaje, ...), če ne, pa
- višina pridobljenih sredstev sponzorjev (kot sponzorska sredstva se ne štejejo sistemska sredstva - pridobljena od države)
- ponder: 50%
- količina vložnega dela (na osnovi beležene količine vložnega dela projektalni tim določi razmerje vložnega dela partnerjev)
- ponder: 50%.

Kriteriji za delitev izgube so odvisni od ocene, kaj jo je povzročilo.

Milko Okorn, načelnik ZTS

- predstaviti zamisel o organizaciji bivanja, programa in vseh funkcij zleta
 - predstaviti pripravljenost za sodelovanje občine, podjetij in organizacij
 - predstaviti in utemeljiti okvirno finančno konstrukcijo stroškov infrastrukture in namestitve
 - na kratko predstaviti kandidate za organizacijski odbor zleta.
5. Prijave na razpis je treba dostaviti na sedež ZTS do 30. oktobra 1999.
6. Prijave na razpis bo obravnaval IO ZTS in izbral najbolj ugodnega ponudnika.

Ljubljana, 5.7.1999

Milko Okorn, načelnik ZTS

SEZNAM PREJEMNIKOV ODLIKOVANJ IN PRIZNANJ 1999

Sprejet na 5. seji starešinstva ZTS, Ajdovščina, 18.06.1999

POHVALA ZTS

(pogoji: za vztrajno in uspešno delovanje ter vestno izpolnjevanje programa ZTS, za uspešno opravljeno pomembnejše delo ali organiziranje taborniške akcije, taborjenja, pohoda, tekmovanja ali drugih aktivnosti v rodu ali širše, ter za dejanja, ki pomagajo k boljšemu delovanju organizacije)

ŠT.	IME	PRIMEK	ROJ	ČL. ZTS	ROD	OOZTS
1	ČRTOMIR	BOREC	1977	1985	ROD XI. SNOUB	
2	POLONA	ČELIGOJ	1977	1980	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV	
3	JURIJ	HABJANIČ	1979	1986	ROD GORJ. TABORNIKOV	
4	TINE	KOLOINI	1976	1983	RAŠIŠKI ROD	
5	MAJA	KRAGELJ	1973	1980	ROD PUNTARJEV	
6	DARKO	JENKO	1953	1971	ROD SKALNIH TABOROV	
7	MIHA	LOGAR	1974	1981	ROD STRAŽNIH OGNJEV	
8	RADO	MALNAR	1973	1990	ROD DVEH REK	
9	MILKO	OKORN	1943	1958	ROD SVOB. KAMNITNIKA	
10	BORUT	PELKO	1977	1984	ROD GORJ. TABORNIKOV	
11	POLONA	PETERNELJ	1980	1985	KOKRŠKI ROD	1.3.99
12	MIHA	PIRHER	1976	1990	ROD VEDRIH PRLEKOV	
13	TADEJ	PUGELJ	1964	1974	ROD BIČKOVE SKALE	
14	TOMAŽ	STRAJNAR	1969	1977	ROD STRAŽNIH OGNJEV	
15	ANDREJ	TEŽAK	1976	1982	RAŠIŠKI ROD	
16	JURE	TIHELJ	1972	1979	ROD MOČVIRSKIH TULIPANOV	
17	IZTOK	UTENKAR	1969	1978	ROD ČRNEGA JEZERA	
18	VOJKO	VIČIČ	1970	1977	ROD SOŠKIH MEJAŠEV	
19	PETER	VRČKOVNIK	1973	1979	ROD JEZERSKEGA ZMAJA	

POHVALA ZTS za enote

(pogoji: za uspešno opravljeno pomembnejše delo ali akcijo, dobro organizirano taborjenje, pohod, tekmovanje ali drugo aktivnost v državnem merilu)

ŠT.	IME ORGANIZACIJE	KRAJ	PREDLAGATEL	OO ZTS
1	ROD MOČVIRSKIH TULIPANOV	LJUBLJANA	MZT LJUBLJANA	22.4.1999
2	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV	IL.BISTRICA	KOMISIJA ZA PROGRAM	

RAZPIS ZA SOORGANIZATORJA ZLETA ZTS 2002

1. Zveza tabornikov Slovenije bo od 2. do 11. avgusta leta 2002 organizirala 12. zlet ZTS. To je najbolj množična akcija slovenskih tabornikov, ki je običajno organizirana v obliki 10 dnevnega skupnega taborjenja in je namenjena tabornikom v starosti od 15 do 20 let. Predvidevamo, da se bo zleta udeležilo 800 tabornikov.
2. V skladu z Navodilom za organiziranje večjih državnih in mednarodnih akcij v ZTS, ki ga je sprejelo starešinstvo ZTS na 5. seji dne 18.6.1999 v Ajdovščini, objavlja Izvršni odbor razpis za izbiro soorganizatorja zleta ZTS v letu 2002.
3. Na razpis se kot kandidati za soorganizatorje lahko prijavijo taborniški rodovi.
4. V prijavi na razpis mora kandidat za soorganizatorja:

- predstaviti ožjo in širšo lokacijo zleta in možnosti, ki jih ponuja za izvedbo programa
- predstaviti organizacijske potenciale (kadri, upoštevanost v kraju, možno število sodelujočih pri organizaciji, druge reference)

POSEBNO PRIZNANJE (ZAHVALA) ZA NEČLANE - ORGANIZACIJE IN POSAMEZNIKE

(pogoji: za dejanja, ki so pripomogla k boljšemu delovanju organizacije oziroma Zveze tabornikov Slovenije)

ŠT.	IME ORGANIZACIJE	KRAJ	PREDLAGATELJ	OOZTS
1	TURISTIČNO DRUŠTVO PREM	PREM	KOMISIJA ZA PROGRAM ZTS	
2	KRAJEVNA SKUPNOST PREM	PREM	KOMISIJA ZA PROGRAM ZTS	
3	NEVENKA TOMŠIČ-OBČ.IL.BIST.	IL. BIST.	KOMISIJA ZA PROGRAM ZTS	

BRONASTI ZNAK ZTS

(pogoji: lahko ga prejmejo popotniki ali starejši člani, ki so z najmanj petletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji dosegli uspehe pri vodenju in organizaciji posebnih aktivnosti ter izvajanju programa organizacije v okviru rodu ali širše)

ŠT.	IME	PRIIMEK	ROJ	ČL. ZTS	ROD	OOZTS
1	MIJA	BLAGAJNE	1977	1988	ZMAJEV ROD	18.4.99
2	VASJA	KROTKO	1979	1989	ZMAJEV ROD	18.4.99

SREBRNI ZNAK ZTS

(pogoji: lahko ga prejmejo člani starejši od 20 let, ki so z najmanj desetletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji, uspešnim vodenjem enot in izvajanjem programa, organiziranjem in vodenjem večjih akcij v rodu, območju ali v republiškem merilu dosegli uspehe, ki so jih uveljavili v območnem ali državnem merilu)

ŠT.	IME	PRIIMEK	ROJ	ČL. ZTS	ROD	OOZTS
1	KARMEN	KURENT	1975	1985	ZMAJEV ROD	
2	ANDREJ	RUTAR	1976	1984	ROD MLADIH BOROV	
3	MATJAŽ	UDOVČ	1975	1985	ZMAJEV ROD	
4	IGOR	VRHOVEC	1972	1982	ZMAJEV ROD	

ZLATI ZNAK ZTS

(pogoji: lahko ga prejmejo člani starejši od 25 let, ki so z najmanj petnajsetletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji, uspešnim vodenjem enot in izvajanjem programa, organiziranjem in vodenjem večjih akcij v republiškem merilu dosegli uspehe, ki so jih uveljavili v območnem ali državnem merilu)

ŠT.	IME	PRIIMEK	ROJ	ČL. ZTS	ROD	OOZTS
1	ALEŠ	ARKO	1969	1976	ROD ROŽNIK	18.4.99
2	METKA	BEHEK	1958	1978	ROD VESELEGA VETRA	18.6.99
3	VID	NOVAK	1970	1977	ROD PUSTEGA GRADU	24.5.99
4	HELENA	URH	1970	1977	ROD PUSTEGA GRADU	24.5.99

ČIČ'99**ZAGOTOVO BO**

Zmaji smo se tudi letos izkazali in pretegnili naše mišice, da bi TI lahko tekmoval na tako prestižnem tekmovanju kot ČIČ s TVOJO udeležbo bo. To je že dolgoletno tradicionalno tekmovanje, ki bo letos potekalo **17. in 18. septembra** v okolici Ljubljane. Natančneje lahko TEBI že izdamo to skrivnost in se greš lahko učiti na pamet teren v okolici Jezera / majhen zaselek sredi Ljubljanskega barja /. Naj ponovno omenimo nekatere lastnosti našega tekmovanja.

Tja boste prispeli v **petek do 17. ure**, v rodni kraj pa se boste vrnili že naslednji dan, v soboto, 18. septembra v poznih popoldanskih urah. Tekmovanja se lahko udeležijo **mešane petčlanske ekipe (3+2)** in sicer v dveh kategorijah:

- GG 12-16 let
- PP nad 17 let (šteje se koledarsko leto)

Ekipe lahko tekmuje tudi v primeru, ko ne ustreza zgornjim zahtevam, vendar se ji odbije 200 točk.

Kako pa bo vse skupaj potekalo?

V petek popoldan bomo preverili vaše znanje topografije in vrisovanja, proti večeru pa se boste lahko pomerili še v nočni signalizaciji (Morse) in se pošalili v šaljivem tekmovanju.

V soboto se boste odpravili na pot, ki si jo boste začrtali sami. Na karti boste imeli podano lokacijo vseh KT in naloge, ki jih je potrebno opravljati na teh točkah. Orientacijski pohod bo zaobsegal mrtve KT, ki bodo označene z zastavico in opremljene s perforatorjem, in seveda žive KT, kjer boste opravljali naslednje naloge: praktični in teoretični test PP, test ŽVN, skica in prehod minskega polja, semafor, skica in opis terena, skica in opis poti, postavitve ognjišča in priprava toplega napitka, profil terena in hitrostna etapa.

Čičev memorial bo potekal v okolici Ljubljane, udeležite pa se ga lahko ob vplačilu **štartnine**, ki jo **nakažite do 9. septembra** na žiro račun 50101-678-48108 s pripisom "za ČIČ '99". Za hrano, nočitev in zabavo bo poskrbljeno, za udeležbo pa boste poskrbeli vi.

Vse nadaljnje informacije dobite na tel.: **662-346 (Bili-Biljana Hacin)**

ali na E-mailu: **Bilih@hotmail.com**

Na Čičevem memorialu je obvezno ravnanje v skladu z vsemi taborniškimi zakoni. Vse kršilce tega določila tekmovalna komisija nemudoma diskvalificira in odstrani s tekmovanja.

ZMAJI VABIMO!

Pred odskokom

<http://www.rutka.net/>

Bubi, RAJ Cerkno

bubi@rutka.net

Poletje, ki si bo počasi nadelo jesenska oblačila, res ni čas, ki bi ga pravi taborniki porabili ob čemenuju za računalnikom. Internet pa ima kljub vsemu svojo moč in tako je ekipa tabornikov od začetka julija do konca avgusta naredila vse, da bo lahko nekje do oktobra v popolnosti zaživel novi (zaenkrat še neuradni) spletni servis Zveze tabornikov Slovenije – **Rutka.NET**.

Popolnejšo predstavitev sistema bomo pripravili v naslednji številki revije Tabor, kjer boste našli tudi ustrezne prijavnice, za zdaj pa le povejmo, da bo **Rutka.NET** vsem tabornikom ponudil e-poštne usluge (poštne predale, preusmeritve in obveščevalne liste), rodovom bo pomagal pri spletnih predstavitev, vzdrževal bo domače strani posameznih projektov, ki tečejo na ZTS, podprl bo taborniško dogajanje na IRC-u (morda nam bo uspelo priti v mrežo Scoutlinkovih IRC strežnikov, preko katerih vsako leto teče JOTI), predstavil Zvezo tabornikov Slovenije, Skavtsko fundacijo in še kaj. Glavni namen **Rutka.NET**-a pa bo poenotenje spletne podobe slovenskih tabornikov (e-pošta: ime.priimek@rutka.net ali taborniško_ime@rutka.net; spletne strani rodov: <http://rod.rutka.net>), s čimer bomo naše delovanje v medmrežju predstavili dosti učinkoviteje kot doslej.

Ideja se je pojavila že v začetku tega leta in je zelo hitro zaživela. Takoj je bila sestavljena ekipa, ki si je razdelila delo. Največji problem je bila sestava računalnika; z nekaj iznajdljivosti in nekaj stare opreme smo naredili tudi ta korak.

Veliko težavo je predstavljala tudi izbira imena. Domeni **tabor.net** in **tabor.org** sta namreč že zasedeni. Tako je konec junija in v začetku julija potekalo glasovanje za ime domene. Možno je bilo glasovati za naslednje predloge: **sto.org** (slovensko taborniško omrežje), **rutka.net**, **sotor.net** in **tabornet.org**. Elektronske glasovnice je oddalo nekaj več kot 40 tabornikov, zmagal pa je, kakor ste verjetno že uganili, predlog **Rutka.NET**.

Po izbiri imena se je začelo zares. 16. julija ob 16. uri in 16 minut je bil na sedežu Zveze tabornikov Slovenije na Parmovi prvi sestanek (sicer okrnjene) ekipe **Rutka.NET-a**. Miha (Samorastniki), Gaby (XI. SNOUB), Robert (RAJ), Samo (RSK) in Bubi (RAJ) smo izpilili še zadnje podrobnosti, ki so se nanašale na vsebino servisa; pogovori pa so rodili tudi prve rezultate. Tretji vikend v avgustu je bila namreč v pristo-

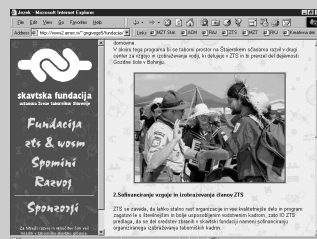
rih KŠŠ (Kluba škofjeloških študentov) organizirana delavnica, na kateri smo izdelali osnovne strani in uredili najpomembnejše storitve, ki jih nudi **rutka.net**.

Predlog

A (sto.net):	101
B (rutka.net):	158
C (sotor.net):	109
D (tabornet.org):	152

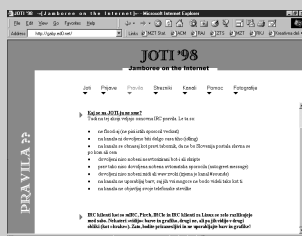
Število glasov

Tokrat vas vabimo na naslednje strani:

<http://www2.arnes.si/~gngjvege5/fundacija/>

Domače strani Skavtske fundacije, na katerih lahko med ostalimi podatki najdete tudi izjave bivših tabornikov (Milan Kučan, Viki Grošelj, Manca Košir, Tone Wraber, Andrej Šifrer, Marko Voljč, Jurij Šorli).

<http://gaby.ed0.net/>

Slovenska stran JOTI-ja (Jamboree On The Internet). Začetek avgusta je čas, ko morate v rodovih z mislimi že biti pri tretjem oktoberskem vikendu, ko bo zopet potekala ta najmnogičnejša svetovna skavtska akcija.

Poplave

Prvič v življenju sem videl in spoznal, kaj lahko naredi poplava.

Kot da bi vedeli,

kaj bo najpogostejša nadloga letošnjih taborjenj, so na Upravi RS za zaščito in reševanje v prejšnjem šolskem letu izvedli nagradni natečaj na temo "Naravne in druge nesreče – poplave". Prispevke, dva lahko preberete tudi na teh straneh, so pošiljali učenci in dijaki, stari od 6 do 18 let.

Poplava

Poplava je ena izmed naravni nesreč, proti kateri lahko človek naredi le malo. Kakor je prišla, tako bo odšla, pravijo starejši, a voda za sabo pušča opustošenje, ki ga človek odpravlja dolgo časa.

O poplavi sem samo bral, gledal ali slišal, dokler nisem postal član gasilskega društva.

Nekega sobotnega jutra zazvoni telefon. Mama me priteče zbuditi. Hitro moram v gasilski dom, ker bo reševalna akcija. Kaj, kako in zakaj, to bom izvedel tam. Ves nestrpen in radoveden odhitim. Med potjo sem premišljeval vse mogoče, saj še nikoli nisem bil v podobni situaciji.

Pred gasilskim domom je bilo že kar nekaj ljudi. Vsi so nekam hiteli, povsod je odmevalo: "Daj hitro ... obleci gasilska oblačila ... gremo, gremo ... pritličje je že pod vodo ..."

In že smo bili tam. Hitro sem dobil nalogo, naj pospravim iz shrambe, nato pa z motorno črpalko izčrpam vodo iz nje. Pri tej nalogi sta mi pomagala še dva prostovoljca. Ko sem zagledal plavajoče kozarce in posode, sem od začudenja kar obstal, saj sem mislil, da se to vidi samo v filmih. Časa za razmišljanje ni bilo. Hitro smo se lotili dela. Kozarce marmelad, kumaric, gob ... smo naložili v poseben koš in jih odnesli na varno. Takoj sem bil moker, saj je bila voda povsod. A ni bilo časa misliti na to. Počasi je le začela upadati, ker smo črpali iz vseh prostorov.

Po opravljenem delu smo vse pregledali. Po tleh je bilo blato, pol metra od tal so bili sledovi vode, vse je bilo umazano. Kakšna škoda, sem pomislil. Družina je razdejanje samo nemočno opazovala, bili so prestrašeni in objokani. Za našo pomoč so bili hvaležni.

Pospravili smo črpalke in odšli. Prvič v življenju sem videl in spoznal, kaj lahko naredi poplava. Hkrati pa sem tudi sklenil, da bom vedno pripravljen pomagati drugim, ne le v poplavah, ampak tudi v drugih nesrečah. Kot gasilec.

Jernej Jereb, Srednja kovinarska in cestnoprometna šola, Škofja Loka

Poplava

Zgodilo se je nekega poletnega deževnega dne. Dež je padal iz nasičenih oblakov v neizmerno veliki količini. Posledica tega so bile seveda poplave.

Reka ni bila več podobna reki, temveč mešanica kakava in kave. V nekaterih ljudeh je vladal bes, v drugih nemir, jaz pa sem bila med tistimi, ki so si poplav želeli in upali na nadaljnji dež. To smo bili predvsem mi, otroci. Izbrali smo si svoje opazovalne točke in od tam opazovali, za koliko se je

dvignila vodna gladina. Naraščanje reke je bilo sorazmerno hitro in kakavo-va ter kavna mešanica se je že bližala obcestnim hišam. Pod to mešanico so bili že vrtovi hiš, njihove kleti, a sedaj se je voda lotila tudi zgornjih prostorov. V nas, otrocih, pa je še vedno vladal vrag. Želeli smo si še več dežja. In to se nam je tudi izpolnilo. Dež je pričel še močneje padati in umazana, razpenjena voda se je začela lotevati tudi ceste. Voda si je želela vedno več. Šele takrat smo se tudi mi otroci začeli zavedati posledic. A bilo je prepozno. Sedaj smo upali na nekaj čisto nasprotnega kot

Vsi so nekam hiteli,
povsod je odmevalo:
"Daj hitro ..."

Upali smo, da bi se
vražja voda zadovolji-
la že z nastalo škodo.

Med šotori na splavih Poplave na taborjenjih

poprej. Upali smo, da bi se vražja voda zadovoljila že z nastalo škodo. A se ni. Dež je še vedno padal kot nor. In tako je bilo še približno dvajset minut. Nato pa je le prenehal, kakavova in kavna mešanica se je nasitila in počasi poglela. Ljudje so imeli nekaj dela z nastalo škodo, a na srečo poplava ni zahtevala žrtev.

Za svoje pregrešne misli pa smo bili otroci kaznovani. Pravijo, da se je cesta pri Mostu na Soči letos jeseni udrla zaradi tega, ker so jo izpodjedle pobesnele vode. Zaradi zapore za avtobuse na cesti smo morali učenci v šolo dva meseca hoditi od Postaje do Mosta na Soči in nazaj peš.

In kot nalašč je takrat skoraj vsak dan deževalo, mi pa smo bili vsi blatni.

Tako so nam poplave resnično pokazale svojo moč.

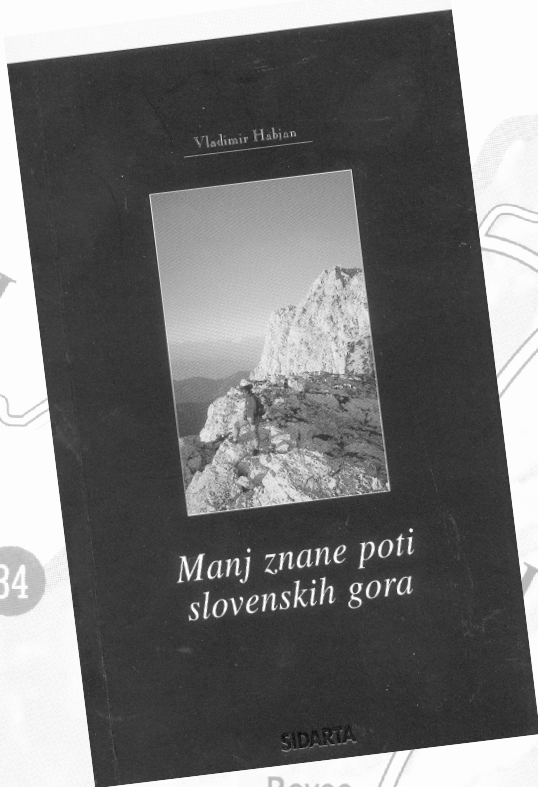
**Natalija Doljak, OŠ Dušan Munič,
Most na Soči**

Na več kot polovici letošnjih poletnih taborov je voda povzročala hude probleme organizatorjem. Tako ni manjkalo poplavljenih šotorov, poškodovane ali uničene opreme, nekateri pa so morali zaradi nemogočih bivalnih pogojev predčasno zaključiti taborjenja. Največ problemov je bilo ob reki Kolpi in Krki, kjer je voda v času počitnic večkrat prestopila bregove in povzročila veliko težav tam taborečim rodovom. Nekaj pa je bilo tudi primerov, ko je tabor zaradi obilnega dežja zalila podtalna voda.

Pričujočo fotografijo vožnje med šotori je napravil Marko Južnič na taborjenju Rodu Kriške gore v Šmihelu pri Žužemberku v začetku julija. Fotografije s podobno tematiko zbiramo v uredništvu revije Tabor. Nekaj najbolj zanimivih bomo objavili v naslednji številki.

Pugy, foto Marko Južnič

Manj znane poti slovenskih gora

Besedila so zasnovana enako kot v vseh Sidartinih gorniških vodnikih. V vsakem sestavku so najprej navedene bistvene nadmorske višine. Sledi uvod v turo v katerem nas avtor besedil in izbora, se pravi avtor knjižice Vladimir Habjan, poizkuša navdušiti za izlet v opisovani predel gora oziroma za izbrano turo. Sledi opis celotne ture. V zadnjem sklopu pa so zbrani koristni napotki navezujoči se na obravnavan cilj.

Danilo Cedilnik – Den je k besedilu narisal risbe, ki so navdse koristno dopolnilo opisom. Za večji estetski užitek poskrbijo fotografije avtorja knjižice in prvega Sidartinega moža Janeza Skoka.

Format je klasičen žepni z že znano opremo med katero sodijo trše plátnice s prikazom raztresenosti tur širom po slovenskem gorskem svetu.

Vsebina je razdeljena v štiri sklope. Prvi trije vsebujejo izbor tur po neoznačenih poteh in brezpotjih glede na gorsko skupino v kateri se nahajajo (Kamniške in Savinjske Alpe, Karavanke ter Julijske Alpe). Zadnji sklop je namenjen lažjim alpinističnim vzponom. Prisotnost zadnjega sklopa z naslovom Alpinistični vzponi, v knjižici namenjeni nealpinistični populaciji, pa je po mojem mnenju vprašljiva.

Poglejmo. Osebo sicer nisem navdušen nad izrazom planinec, saj le ta

Pri založbi Sidarta

je izšla nova knjižica, ki dopolnjuje založbino zbirko izrednih gorniških vodnikov. Tokratni izbor je posvečen neoznačenim potem, brezpotjem ter lažjim alpinističnim vzponom.

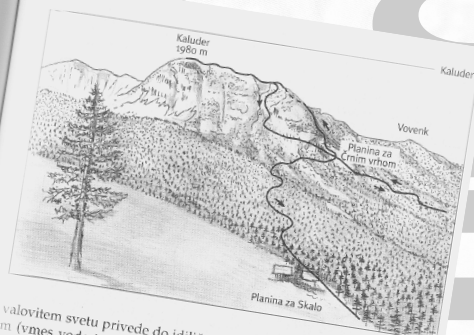
bolj spominja na prebivalca planine kot pa na obiskovalca gora, a tokrat naj bo. Recimo, da so planinci tisti, ki obiskujejo gore po označenih poteh. Nekateri med njimi, izkušenejši in zahtevnejši, kdaj pa kdaj zavijejo tudi na neoznačene poti in v brezpotja. Te bom imenoval gorniki. Ostanajo še tisti obiskovalci gora, ki zahajajo, poleg v prej omenjene svetove, tudi v stene. Za le-te že vemo, da so alpinisti.

Izbir neoznačenih poti in brezpotij je torej gotovo namenjen gornikom (tudi podnaslov knjižice je gorniški vodnik). Izbor alpinističnih vzponov pa skorajda gotovo ni namenjen alpinistom. Alpinisti najdejo v knjižici opisovane vzpone v drugih, specializiranih - alpinističnih vodnikih, kjer so le-ti tudi predstavljeni na alpinistom ustrezen način (skice). Skleпам lahko le, da je izbor alpinističnih smeri namenjen gornikom, kar je navsezadnje razvidno tudi iz namigovanj v besedilu.

OPIS: Po travnikih se vzpnemo do gozda, kjer najdemo udobno stezico na levem bregu potoka. Skozi gozd in travnike se vzpnemo do zaselka Črč, 750 m, (voda), kjer se steza v gostih travah izgubi. Nadaljujemo zasledimo stezico. Ko prečimo strugo hudournika, zavijemo levo na gozdnati hrbet. Pri lovski preži pridemo iz gozda. Nad nami je veliko rdeče melišče. Prečimo ga v levo in se v ključih po njem vzpnemo preko strmega pobočja Vovenka. Ponovno pridemo v gozd, pobočje pa se nekoliko položi. Prečimo poseko, višje pa dosežemo široko gručnato grapo (spet voda). Ponovno prečimo hudournik in se v ključih vzpnemo po levem bregu. Po 200 metrih vzpona pot zavije levo v gozd. Postrimo pobočju, imenovanem Zjabc, nadaljujemo do spodnjega roba Planine za Črnim vrhom, 1529 m, kjer lovci vzdržujejo le še manjši del nekdanje staje.

Nad planino se dviga severni predvrh Kaludra. Po ruševnatem hrbtu nadaljujemo do spodnjih melišč. Usmerimo se v zagrščeno in skrotasto grapo na desni strani predvrha. Po njej se vzpnemo na greben med Vovenkom in Kaludrom. Peči pod robom so težavne in precej krušljive (zahtevno). Stopimo za rob in prečimo levo pod grebenom po slabi stezici med ruševjem proti predvrhu. Ko pot zavije desno, nadaljujemo po vrh pa dosežemo po grebenu ali levo pod njim.

SESTOP: Do severnega predvrha se vrnemo po isti poti, še pred vršno glavo pa sestopimo na desno, vzhodno stran gore. Po strmih travah dosežemo spodnja melišča, po njih pa dolino med sosednjim vrhom Konjem in Kaludrom (če bomo sestopali bolj desno, bomo našli ugodne prehode skozi goste ruševje). V dolini zasledimo ostanke pastirske stezice, ki nas po gručnatem terenu v severni smeri pripelje do melišč pod predvrhom Kaludra. Tu zavijemo desno in čez ruševnat hrbet dosežemo Planino za Črnim vrhom. V dolino lahko sestopimo po isti poti, lahko pa na vzhodnem robu planine poiščemo široko stezo, ki nas po uri hoje po

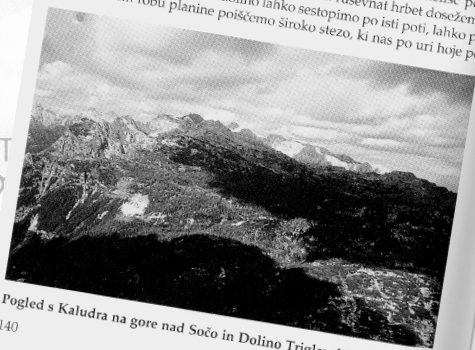
valovitem svetu privede do idilične in razgledne Planine za Skalo, 1510 m (vmes voda in lovska koča). Z nje sestopimo v dolino po označeni poti. Do izhodišča pridemo po cesti.

NAJPRIMERNEJŠI ČAS: Vsi kopna sezona, od junija do oktobra. Večinoma vzpon poteka po severni strani, tako da je tura prijetna tudi poleti.

TEŽAVNOST: Vzpon s planine na greben poteka po strmih in krušljivih skalah. Vršne travnate vesine so strme, izpostavljene in nevarne za zdrse. Vzpon in sestop po vzhodnem pobočju ni težaven. Orientacija je zahtevna. Hođimo po težko prehodnih, zaraščenih predelih in opuščeni stezah. V megli je tura neizvedljiva. Primeren je za izkušene gornike.

DOLŽINA TURE: Vrsnik-Planina za Črnim vrhom 1,30 ure
Planina za Črnim vrhom-Kaluder 1,30 ure
Kaluder-Planina za Črnim vrhom 1 ura
Planina za Črnim vrhom-Vrsnik 2 uri
Skupaj vzpon 4.30-5 ur
Skupaj sestop 3 ure
Vse skupaj 7-8 ur
Sestop mimo Planine za Skalo turo podaljša za dobro uro.

ZEMLJEVIDA: Julijske Alpe, zahodni del, 1:50.000; Soča 66, 1:25.000, Geodetska uprava RS

Pogled s Kaludra na gore nad Sočo in Dolino Triglavskih jezer
140

Menim, da je to najmanj neodgovorno, če že ne nevarno. Pričujoči izbor vzponov namreč ne dopušča polovičarstva in vsak vstop neustrezno izobražene in psihofizično nepripravljene osebe v svet sten lahko privede do tragičnih posledic. Avtor sicer večkrat poudarja nujnost spremstva vodnika na teh turah, toda zakaj pravzaprav sploh objavljati opise alpinističnih tur v gorniškem vodniku?

Vodnik bi predstavljal povsem ključeno celoto brez zadnjega poglavja, oziroma brez zadnjih osmih tur. Zakaj torej mešati hruške in jabolka? Nekoliko daljše razmišljanje na gornjo temo z

razjasnitvijo nekaterih pojmov pripravljam za eno prihodnjih števil, za zdaj pa naj bo to dovolj.

Izdelka ne bom odsvetoval tabornikom, saj so nekatere lažje ture iz prvih treh sklopov prav gotovo lahko čisto prijetni taborniški izleti. Če bi napisal, da ga ne berite, bi prav gotovo segli po njem. Tako pa vas lahko le lepo prosim, da zadnje poglavje, tudi tisti najbolj zagreti, pač prepustite drugim oziroma v primeru skrajnega zanimanja za tovrstne ture najprej opravite eno izmed alpinističnih šol!

stare, lepe, taborniške...

TABORNIKI VSI V NARAVO

(češki napev)

ČTaborniki vsi v naravo,
naše je življenje zdravo,
hrib, polje, log, morje,
G7nudi nam zabavo pravo.

ČSrečen pri nas je vsak,
prožen njegov korak,
Fpesem, veselje, smeh,
Čvodi naj nas v uspeh,
Fpesem, veselje, smeh,
Čvodi naj G7nas v uG7speh.

Mi vsi radi taborimo,
spretnosti se vseh učimo,
delovni smo mi vsi,
se življenja veselimo.

Srečen pri nas je vsak,
prožen njegov korak,
pesem, veselje, smeh,
vodi naj nas v uspeh,
pesem, veselje, smeh,
vodi naj nas v uspeh.

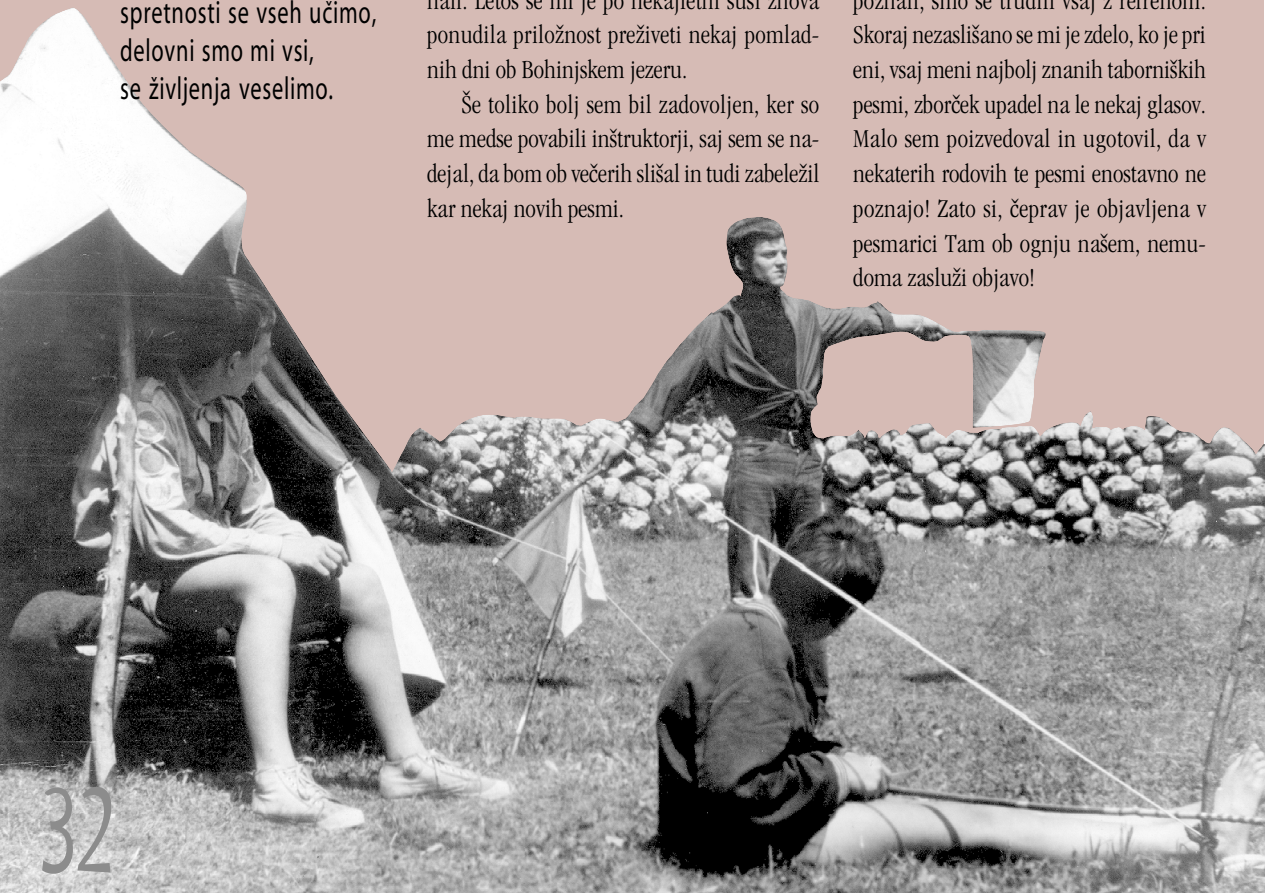
Med prvomajskimi prazniki sem že od nekdaj rad pobegnil v Bohinj. Včasih smo "preizkušali" naš stalni taborni prostor v Ukancu, a so nas naravovarstveniki iz Triglavskega narodnega parka od tam uspešno pregnali. Letos se mi je po nekajletni suši znova ponudila priložnost preživeti nekaj pomladnih dni ob Bohinjskem jezeru.

Še toliko bolj sem bil zadovoljen, ker so me medse povabili inštruktorji, saj sem se nadejal, da bom ob večerih slišal in tudi zabeležil kar nekaj novih pesmi.

Primož

Večeri so bili res bogati z različnimi pesmimi. Besedila smo bolj ali manj poznali, kot se za stare taborniške mačke spodobi, s poslušom smo se trudili po najboljših močeh. Glasbena spremljava je tudi bila, in to kakšna! Kitaram se je pridružila še ritem-sekcija, tako da je bilo res užitek poslušati.

Ko sem po tečaju poslušal posnetke prepevanja, da bi našel kako primerno pesmico za v tabor, sem opazil nekaj nenavadnega: Večino pesmi smo peli vsi. Pri tistih, bolj lokalnih, ki jih nekateri nismo poznali, smo se trudili vsaj z refrenom. Skoraj nezaslišano se mi je zdelo, ko je pri eni, vsaj meni najbolj znanih taborniških pesmi, zborček upadel na le nekaj glasov. Malo sem poizvedoval in ugotovil, da v nekaterih rodovih te pesmi enostavno ne poznajo! Zato si, čeprav je objavljena v pesmarici Tam ob ognju našem, nemudoma zasluži objavo!

In Sonce je prekrila megla

(pa ne za dolgo)

opazovanje Sončnega mrka v družbi Aljazevega stolpa

Evforija

ki je zajela prebivalce Evrope ob novici, da bodo lahko za nekaj trenutkov opazovali še eno čudo narave, se je najbrž že polegla. Tistega dne, 11. avgusta, so se kolone vozil valile proti Prekmurju, na stojnicah so poleg očal prodajali pivo in kranjske klobase. Na drugi strani Slovenije so se bodoči inštruktorji pripravljali na potep. In midva, da bova mrknila – v kraljestvo Zlatoroga.

Ob četrti uri zjutraj je bila še tema. Občutek mraza in mokrote, saj je ravno prenehalo robantiti z neba. A greva? Kakšno je vreme? Temno. Ja če sva rekla, potem bova to tudi izpeljala. In že sva se zvijala po ovinkih in poskakovala po preluknjanem makadamu. Za ovinikom je čakala prva ovira – čez cesto podrta smreka. Jekleni konjiček je obmolnil in zašumele so visoke poključke smreke.

Pot navkreber ni bila niti malo prijazna, saj naju je spet spremljal dež. V mislih sem preklinjal svojo trmo in se prepričeval – na Vodnikovih kočih bo že sijalo sonce (še pred mrkom). Dež se je res spremenil v visoko oblačnost, midva pa sva požirala višinske metre in si postavila nov cilj – koča na Planiki. Tam se bova odločila, kje bova "mrknila". Pa sva kar v koči ob obilnem zajtrku (beri večerja prejšnjega dne). K sreči so naju kmalu zbudile "lovske" zgodbice nekoga Slovenca, ki je iz trme prilezel na goro samo zaradi tega, da se bo v svojem kraju lahko bahal – bil sem na Triglavu, videl sem morje, pa Avstrijo...

Samo spogledala sva se in se v naslednjem trenutku pognala kvišku – proti vrhu. Na malem Triglavu sva se prvič "organizirano" zazrla v sonce. Filtri so nama pričarali prelep pogled na umirajoče sonce, in v želji, da ob največjem mrku stojiva na vrhu, sva še bolj pospešila korak. Kako spokojno je očak vabil v svoje naročje tiste, ki so bili zadovoljni z družbo vetra, občasnih meglic in veličastnega razgleda.

Na vrhu nas je bilo kakšnih petnajst – od vseh vetrov. Nekaj Čehov, trije Italijani, avstrijski par in mi. Tisti, ki smo si želeli pristnega stika z naravo in čudeži, ki jih ponuja. Čudeže, ki jih tisti s pravimi filtri opazimo vsak dan, vsako minuto. Ni nam bilo mar, ali se ta čudež imenuje mrk ali korona ali prstan, uživali smo v vsem kar nas je obdajalo; doseženem cilju, družbi prijateljev, jasnemu pogledu, preizkušanju samega sebe. Sprejeli smo darove Narave.

In pomisli, darovi narave so zastoni, samo opaziti, zaužiti in shraniti jih je treba – v pravem času na pravo mesto.

Pugy

Gozdna šola je "IN"

Živahno poletje na tečajih v Bohinju

Ste že bili kdaj na kakšnem tečaju v Bohinju? Potem veste, da si na koncu tečaja vedno rečemo: "Se spet srečamo v Gozni šoli!" Če še niste bili, si preberite nekaj razglednic s poletnega dogajanja v viru znanja, novih prijateljstev in zabave.

Uvodni vodniški tečaj in tečaj orientacije in topografije

Na uvodnem tečaju je sodelovalo 17 udeležencev pretežno iz Primorske. Nekateri bodoči vodniki so bili taborniki že nekaj let prej. Na tečaju so sodelovala tudi tri dekleta iz Sežane, kjer bodo v naslednjem šolskem letu ponovno oživili taborništvo. Tečaj je zaznamoval predvsem dvodnevni potep. Udeleženci so se skupaj s Pugijem, Eriko in Markom podali z gondolo na Vogel, od tam pa v dolino mimo Kneških Raven. Po bivačiranju in kuhanju golaža smo v vasi Kneža počakali na vlak, ki nas je pripeljal nazaj v Bohinjski kot.

Na tečaju topografije in orientacije je sodelovalo 16 tečajnic in tečajnikov in imeli so se prav lepo. Sicer je imela ena tečajnica smolo, ker si je drugi dan zvilila nogo (pa ravno na napačnem tečaju), dva pa na koncu tečaja nista opravila. Na tečaju je sodelovala tudi udeleženka iz planinskih vrst. Tečaj je bil zopet izveden na visoki ravni, za kar gre zahvala predvsem Dušanu Petroviču. Dokaz za njegovo angažiranost na tem področju je tudi nov priročnik Orientacija.

Inštruktorski tečaji

V sredini avgusta je Gozdna šola drugi dom bodočih inštruktorjev. Temeljni in nadaljevalni tečaji vsako leto privabijo največ udeležencev. Pa ne samo zato, ker je kriterij za registracijo opravljen tečaj. Predvsem zato, ker se o njih širi dober glas (fotografija pove vse). Tim trenerjev te na tečaju namreč opremi z vsemi znanji, ki so potrebni za dobroga, učinkovitega in uspešnega vodjo. Opreme željnih je bilo letos sicer za odtenek manj (skupaj 90 tečajnikov), je bilo pa na tečajih v povprečju več deklet kot fantov. Kdo pravi da taborništvo ni za dekleta?

Igra Sončni žarki

Igralci v koloni (4, 5 igralcev) so sončni žarek. Več žarkov sestavlja sonce in okrog sonca kroži satelit (igralce). Satelit potreplja zadnjega igralca v enem od žarkov in mu prišepne "za mano" ali "proti meni". Takrat mora cel žarek steči okrog sonca v imenovani smeri na svoje mesto. Kdor priteče zadnji, je naslednji satelit.

Izjava tečaja iz vegetarijanskih logov:
danes je prvi dan, ko končno nisem dobila korenčka za kosilo. Torej le ne bom prišla domov oranžna.

Podelitev inštruktorskih nazivov

Med obema šolama je potekala tudi tradicionalna podelitev inštruktorskih nazivov. Dobitniki nazivov so se najprej podali na pot, na kateri so na zanimiv način s prijatelji prehodili inštruktorsko pot. Od prvih dni z rutico okoli vratu, do današnjih dni je preteklo precej časa, bilo pa je tudi precej spominov na skupne inštruktorske tečaje. Ivo Štajdohar in Emil Mumel sta dobila naziv Inštruktor III. stopnje, dobili smo pet novih inštruktorjev II. stopnje, komisija za vzgojo in izobraževanje odraslih pa je imenovala tudi 38 inštruktorjev I. stopnje – vodij v rodovih.

Lokostrelska šola

Tudi letos je v Gozdni šoli potekala poletna lokostrelska šola. Kot v preteklih letih so se v njej izobraževali novi kadri lokostrelske in taborniške organizacije in sicer za vaditelje in učitelje. Obe organizaciji sta bogatejši za tri nove učitelje in trinajst vaditeljev lokostrelstva. Privlačnost letošnje šole, že dvajsete po vrsti, je bil tradicionalni izpopolnjevalni tečaj, ki ga je vodil že sedmo leto ameriški trener Antony Murawski, eden izmed petih inštruktorjev na svetu s priznano najvišjo licenco poučevanja.

Vsi v vaditeljskem in učiteljskem tečaju so večji del tečaja strelišče zamenjali z učilnico pod vedrim nebom

Po opravljenem pisnem in ustnem izpitu še fotografija za spomin

Najtežje se je naučiti ostrega pogleda in mirnega držanja loka

Poletna šola pa je bila zaključena s tekmovanjem 900 krogov za pokal Alpinum, ki je štel za točke Slovenskega pokala. Pokal Alpinum so osvojili člani LK Ilirska Bistrica.

Frane, foto Brane Štefancič

skavtska fundacija
ustanova Zveze tabornikov Slovenije

"Za hitrejši razvoj in vključitev čim več mladih v taborniško-skavtsko gibanje."

Drage tabornice in taborniki!

Kot verjetno že veste, smo taborniki ustanovili Skavtsko fundacijo z namenom, da nam bo ta ustanova pomagala pri rasti in razvoju taborniške organizacije v Sloveniji. Da bomo lahko dosegli zastavljeni cilj, to je oblikovanje 8 – 10 tabornih centrov v naslednjih 10 letih, si moramo vsi v organizaciji prizadevati k uresničitvi tega cilja in s tem po svojih močeh prispevati k zagotavljanju pogojev za naše delo. Vsako leto taborniki organiziramo letna taborjenja za blizu šest tisoč mladih. To pa zahteva organizacijo skoraj sto taborjenj širom po Sloveniji. Večino tabornih prostorov taborniki najemamo. In ker želimo tudi v prihodnje organizirati taborjenja in ker ocenjujemo, da bo v prihodnje vedno manj primernih tabornih prostorov, želimo pridobiti v last čim več ustreznih tabornih prostorov.

Ker pa so za uresničenje tega cilja potrebna velika sredstva, vas vabimo, da po svojih močeh pomagate sedanjim in prihodnjim mladim rodovom, da bodo mladi počitniški čas preživljali v naravi in občutili in doživeli naravo v vsej njeni lepoti.

Vsak vaš prispevek, še tako majhen, bo prispeval k uresničitvi našega skupnega cilja in uresničitvi številnih programov taborniško-skavtske organizacije.

"Zrno do zrna pogača, kamen na kamen palača!"

Svoj prispevek lahko nakažete po priloženi položnici na žiro račun št. 50102-678-709559.

Letošnje poletje je postreglo z obilnimi padavinami in poplavljenimi tabori, tako da so se taborniki vode na vso moč izogibali. Vendar je voda in pojavi povezani z njo na svoji naravni poti tako zanimiva in nepredvidljiva, da ji namenjamo še nekaj vrstic.

Žvepleni izvir v soteski Trebuščice

Pugy

Če vas raziskovalska žilica ponese v konce Idrijskega hribovja in Trnovskega gozda, ne smete izpustiti zanimive soteske potoka Trebuščica. Vanjo se s planote Vojsko in Govci zlivajo potoki, ki na svoji poti v strmo sotesko ponujajo prečudovite urice opazovanja različnih slapov (najbolj zanimiva sta slapova Gačnik in Pršjak). Poleg tega je soteska znana tudi po kamnitem mostu v soteski Trebuščica, manjših jamah in čisto pravem žveplnem izviru. Pojav izvira geologi pripisujejo žvepleni žili v notranjosti hriba.

Izvir

Do žveplena izvira pridemo peš po strmi poti z glavne ceste (kažipot). Ko pridemo do potoka ga moramo prečkati (po skalah ali bos) in na drugi strani ob bregu takoj začutimo vonj po žveplu. Nos nas pripelje v bližino "jezika", po katerem se izliva žveplena voda. Poleg ostrega kiselkastega vonja nas na prisotnost žvepla opozorijo tudi obeljena tla na mestu izliva. Ob cesti so vzdolž cele soteske kažipoti tudi za ostale znamenitosti.

40

Narava

Novosti založbe ZTS

Orientacija in topografija

Po skoraj dveh desetletjih smo dobili nov, razširjen in dopolnjen priročnik Orientacija, po novem imenovan Orientacija in Topografija. Dva ponatisa in skupna naklada 12.000 izvodov kažejo, da je priročnik predstavljal nepogrešljivo literaturo tabornikom, planincem in drugim pri gibanju po terenu s pomočjo karte in kompasa, pripravljanju na orientacijska tekmovanja, kot literatura na vodniških in specialističnih tečajih ter tudi pri nekoliko bolj poglobljenem spoznavanju topografije in osnov kartografije. Osnovna načela orientacije in topografije so sicer v teh letih ostala nespremenjena, vendar so se v tem času zgodile velike spremembe na področju kart, ki so nam na voljo pri orientaciji. Prav tako se je povečala ponudba kompasov in busol, pojavili so se novi tehnični pripomočki (GPS). Spremenila so se orientacijska tekmovanja. Poleg teh novosti, ki so vključena v priročnik, so prenovljena tudi ostala poglavja; odpravljene so strokovne nedoslednosti iz prve izdaje, poglavja so razporejena nekoliko bolj sistematično, nekatere slike so nadomeščene z novejšimi, nov je ključ topografskih znakov. Priročnik je dopolnil Dušan Petrovič, pri pripravi slik je sodeloval Blaž Grapar, nove skice pa je narisal Gašper Jakopin.

Vsi, ki se odpravljate na ROT, si nov priročnik pravočasno priskrbite, saj bo pri topografskem testu potrebno poznati nove topografske znake!

Vodnikova knjižica in dnevnik

Že kar nekaj časa je, odkar v Zadrugi ni bilo moč dobiti vodnikove knjižice. V avgustu je izšla nova, lepša in vodniku bolj prijazna in uporabna – združena z vodnikovim dnevnikom. Lepši je že zunanji videz, saj ju krasi barvna naslovnica, poleg tega pa spiralna vezava omogoča lažje pisanje podatkov in povzetkov načrtov vodovih srečanj. Obrazci so prilagojeni potrebam vodnika in usklajeni z obrazcem Letni načrt dela z vodom, tako da skupaj predstavljata nepogrešljiv pripomoček za vsakega vodnika. Udeleženci vodniških tečajev dobijo knjižico v kompletu literature.

Dve novi lokostrelski knjigi

Lokostrelstvo je ena izmed osnovnih veščin v naši organizaciji. Kako ne, saj se vedno hvalimo, da je slovensko lokostrelstvo izšlo prav iz naše organizacije. Delo Slovenske lokostrelske šole pa še vedno poteka v naši Gozdni šoli. Skoraj pred dvajsetimi leti smo bili založniki prvega slovenskega lokostrelskega priročnika. Ob njem so v okviru Slovenske lokostrelske šole izšli do sedaj še trije drobni zvezki z lokostrelsko tematiko.

Med počitnicami pa smo dobili popravljen in dopolnjen ponatis taborniškega priročnika Osnove lokostrelstva. Na 96 straneh nam prinaša vse tisto, kar naj bi bodočega lokostrelca pripeljalo do pravilnega strela in do prvih rezultatov. V knjižici je osnovno gradivo o tem lepem športu tudi za vse tiste, ki morajo v svojih vodih poskrbeti za pripravo članov na taborniški mnogoboj. V njej pa je še mnogo drugih drobnih nasvetov, ki prav pridejo preden se odločimo kupiti svoj prvi lok in z njim sprožiti svoje prve puščice.

Za potrebe lokostrelske šole pa je izšel droben zvezek z naslovom Poljsko lokostrelstvo. V njem na 40 straneh avtor Armin Henkel opozarja, na kaj vse moramo paziti pri terenskem načinu streljanja. Knjižica je dobrodošla poleg udeležencev lokostrelske šole, tudi za vse tiste, ki se pripravljajo oziroma sodelujejo v vsakoletnem taborniškem lokostrelskem turnirju Zlata puščica.

tečaj bivanja v naravi

Začelo se je z dežjem, končalo s soncem

Devet udeležencev iz vse Slovenije, večinoma iz Primorske, je preživelo slab teden dni na bivanju v okolici Čateža. Prišli so na tečaj bivanja v naravi, ki je bil oplemeniten z osnovami pionirstva.

Presenečenje je bilo za tečajnike pripravljeno že takoj na začetku. Na zbirnem mestu v Čatežu jih je čakal le zemljevid in udeleženci so morali sami poiskati kraj tečaja - bolje rečeno zaraščen travnik. Takoj po prihodu so očistili teren in si postavili bivake, v katerih so kasneje preživeli vse ostale dni. Vsaj mislili so tako, saj jih je že prvi večer čakalo novo presenečenje, tokrat s strani matere narave. "Prvo noč nas je opralo pod šotorkami, saj je zelo močno deževalo. Šotorke so puščale, saj smo bivake naredili slabo. Čisto vse smo morali potem podreti in narediti znoval!" so povedali tečajniki. Rado, vodja tečaja, se je ob tej izjavi samo zasmel in dodal, da je bilo to kot po naročilu. Vplivalo je na skupinski duh in že takoj so lahko tečajniki preizkusili metodo "na napakah se učimo".

Toda to je bil šele začetek. Marsikaj zanimivega so izvedeli udeleženci v nadaljevanju. Pa ne samo izvedeli, temveč tudi in predvsem preizkusili, saj je teoretični razlagi teme vedno sledil praktičen prikaz. Za devet tečajnikov je skrbelo kar pet mentorjev, ki so sproti prilagajali tematiko glede na raven predzna-

nja. Formalno je deloval vodov sistem, v glavnem pa je moral skrbeti vsak zase. Vsega, kar so se naučili, tukaj ne bi mogli naštet, omenili bomo le nekaj najbolj zanimivih tem.

Poskušali so zakuriti ogenj z lupo in na glavo obrnili teorijo "kjer je dim, je tudi ogenj". Sedaj se glasi "dim je, ognja pa ni!" S pomočjo vžigalic so nato spoznali razne tipe ognjev in ognjišč. Slednje je bilo še posebej pomembno, saj so si vsak dan kuhali na ognjišču - v času tečaja so zadišale ribe iz odsevnega ognjišča, teknili sta rižota in golaž, zelo lepo se je spekla pica. Skuhali so tudi čaj iz rastlin, ki so jih sami nabrali.

Naredili so nekaj pionirskih objektov: orodjarnico, most čez reko, straniš-

če, mizo, postavili so jambor, najzanimivejše pa so bile taborne statue. Na bivanju nas sedaj ne bo več žulilo, pikalo in bodlo, ko bomo hoteli spat, ker si bomo lahko v pol dneva naredili taborne statue in z njimi izdelali pravo žimnico iz trave.

Brez vrvi v pionirstvu skoraj ne gre, zato je bilo veliko pozornosti namenjene njenemu spoznavanju in predvsem uporabi. Spoznali so razne tipe vrvi, ki

To je tečaj bivanja v naravi z osnovami pionirstva. Cilj tečaja je, da se udeleženci naučijo, kako si s svojim znanjem, izkušnjami, kreativnostjo, idejami in danimi sredstvi v naravi ustvarijo čim boljše pogoje za bivanje. Taborniki takšna znanja potrebujemo, saj precej naše dejavnosti poteka v naravi.

jih lahko kupimo v trgovini, in njihove dobre in slabe lastnosti. Ker se moraš v naravi včasih znajti brez vrvice iz trgovine, so tudi sami izdelali vrvi. Najprej se dolga trava "posvaljka" med dlanmi, nato več teh trav prepletamo med seboj in nazadnje vrvi zavežemo in uporabimo.

Spoznali so sodobne izdelke za bivanje v naravi (astro folija, šotorsko križlo, bivač vreča), številna bolj ali manj znana orodja, odšli so na krajši izlet, kjer so iskali primerne prostore za bivačiranje. Zanimiv, predvsem pa suh in udoben bivač iz dveh šotork lahko naredimo tudi na tak način.

Postavili so tudi več bivačkov iz naravnih materialov. Vanje so vložili veliko truda, kar pa se je na koncu obrestovalo. Udeleženci so svoje bivačke izdelovali celo popoldne, ko pa so bili zvečer narejeni, je vodstvo tečaja sklicalo zbor. Povedali so, da ima vsak tečajnik dvajset sekund časa, da vzame najnujnejše, da bo lahko prespal v bivaču. Marsikdo je poleg spalne vreče zgrabil tudi sekuro, saj je vedel, da ga zna še kje žuliti, ker ni dobro pripravil ležišča.

Dodajmo še to, da so mentorji ves tečaj poudarjali ohranjanje narave in bivanje v sožitju z njo - za zgled na tečaju niso uporabljali detergentov in čistil. "Najboljše čistilo za pomivanje posode

sta pesek in mivka," so povedali fantje, ki so v bližnjem potoku umivali posodo od kosila. Celo WC so bolj malo uporabljali, še ta pa je bil narejen tako, da so ga hitro lahko prestavili, da se na enem mestu ne bi nabirala prevelika koncentracija - saj veste česa.

Tečaj pa se še zdaleč ni zaključil z zadnjim dnevom bivačiranja. Udeleženci bodo morali med letom pod nadzorom mentorja opraviti projekt. Ti so izbrani tako, da večinoma obsegajo posredovanje znanja naprej, na druge člane v rodu.

Bolj za šalo kot zares pa so se

na seznamu resnejših projektov znašli tudi trije zabavni:

1. izdelaj vodo v prahu (dodaš vodo in dobiš vodo);
2. na dveh hektarih gozda poberi vse klope, da bo teren bolj varen za naslednji tečaj;
3. skuhaj dva litra klopnega žganja - po domače klopčevca.

TINE, foto: Rado, Tine

Rado Malnar, vodja tečaja:

Ta tečaj se od svojega predhodnika ŽVN tečaja razlikuje v mnogih stvareh. Prvič je tečaj postavljen res čisto v naravo, kamor tudi sodi. Poleg tega je bil prejšnji tečaj bolj predstavitel tega, kaj se da v naravi početi, tukaj pa se vsega zelo praktično učimo. Od udeležencev pričakujem to, da bodo osvojena znanja posredovali naprej, v rodove in da bodo pomagali vodnikom pri njihovem delu. Pohvaliti moram udeležence in seveda mentorje, ker smo se res dobro ujeli: Majo, Andreja, Tadeja, Frenka in Tino

Nove članice

Svetovna organizacija je sprejela nove članice:

ALBANIJA je že bila članica WOSM-a v letih 1929 do 1939, skavtstvo pa se je začelo ponovno oživljati v letu 1991. Leta 1994 in 1996 so uspešno organizirali dva državna zleta, v zadnjih treh letih pa so klub gospodarskim in drugim problemom uspeli razviti nacionalni program vzgoje in izobraževanja vodij in sodelovali v mirovnih projektih. Zveza skavtov Albanije (Besa Skaut Albania) ima trenutno 1.150 članov.

BUTAN (država ob vznožju Himalaje) je začel svoj skavtski razvoj v poznih 70-ih letih, ko so bili vzpostavljeni prvi stiki s sosednjimi indijskimi skavti. Ideja se ni prijela, dokler niso bile ustanovljene prve enote v državi. Leta 1991 so organizirali prvo srečanje, ki je postalo s podporo vlade tradicionalno. Leta 1996 je bil skavtski sistem dela vključen v šolskega in le-ta danes razvija skavtstvo na dokaj formalnem nivoju. Zveza skavtov Butana (Bhutan Scout Tshugpa) trenutno šteje 1.145 fantov in deklet, razvoj pa zavirajo geografski pogoji (slaba cestna in železniška infrastruktura).

Oblikovana izjava o poslanstvu

Svetovna skavtska konferenca

v Durbanu je za nami, s tem pa tudi proces oblikovanja izjave o poslanstvu. Ta dogodek predstavlja mejnik v razvoju skavtske organizacije kakor tudi zaključek skoraj deset let trajajočega procesa oblikovanja prenovljene, mladim uporabne izjave o poslanstvu. Z njo bodo organizacije pri svojih članih lahko še bolj poudarjale občutek pripadnosti organizaciji in zavezanosti k temeljnim načelom gibanja. Izjava o poslanstvu bo učinkovito orodje za predstavljanje organizacije navzven, dokument pa bo pomemben tudi za pripravo strategije razvoja organizacij članic k učinkovitejšemu izvajanju poslanstva gibanja.

Sicer pa je na konferenci sodelovalo 640 delegatov iz 116 držav (od trenutno 153 možnih), skupaj z opazovalci in osebjem pa je bilo na konferenci skoraj 1.000 udeležencev.

To je bila po prehodnih 34-ih prva konferenca v Južni Afriki in tretja v Afriki nasploh.

Poleg izjave o poslanstvu so delegati po statutarnih določilih izvolili šest novih članov in podaljšali mandat šestim starim članom svetovnega skavtskega komiteja. Med članice WOSM-a so sprejeli še pet novih članic, med njimi tudi Bosno in Hercegovino in Albanijo. S tem se je končal 10 let trajajoč proces vključevanja 15-ih evropskih držav, ki zaradi političnih razlogov niso bili člani svetovne organizacije. Tako v Evropi ni več države, ki ne bi bila članica mednarodne skavtske bratovščine.

Na konferenci so podelili tudi priznanja (Bronze wolf award), ki so ga dobili člani organizacije za izjemen doprinos in prizadevnost na svetovnem nivoju. To

Poslajte na ZIS - Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

NEPREKLICNO NAROČAM REVIJO TABOR

IME IN PRIIMEK:

ROD:

ULICA:

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ:

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA

je tudi edino priznanje, ki ga podeljuje komite svetovne skavtske organizacije. Ob tej priložnosti je zaluznim članom in organizacijam priznanja za sodelovanje in pomoč podelila tudi UNHCR (visoki komisariat za begunce).

Vsaka konferenca predstavlja tudi vrhunec izbire kandidatov za posamezne akcije v prihodnosti. Tajvan bo organizator 12. svetovnega skavtskega MOOT-a (kandidirali so tudi Avstrijci), svetovna skavtska konferenca in mladinski forum bosta leta 2005 v Tunisu, brez presenečenj konkurence pa je bila sprejeta tudi kandidatura Anglije za organizacijo 21. svetovnega skavtskega jamboreeja (ob 100-ti obletnici skavtskega gibanja). Delegati so na konferenci sprejeli še nekatere resolucije, po konferenci pa so imeli priliko obiskati mesto Mafikeng, kjer je pred stotimi leti Robert Baden-Powell v bitki proti Burom za organizacijo življenja v mestu (medtem ko so se odrasli možje borili) organiziral vode mladih dečkov in tako postal legenda Mafikena.

PISARNA ZTS
 "za mednarodno dejavnost"
 Parmova 33, 1000 Ljubljana
 Tel.: 300 08 20, fax.: 313 180
 e-pošta: ZTS@guest.arnes.si

BOSNA IN HERCEGOVINA je bila skozi Savez izvidžača Jugoslavije v preteklosti že članica WOSM-a. Po razpadu je nastopila dolgotrajna vojna, ki je skoraj popolnoma onemogočila kakršnokoli skavtsko dejavnost. Z Daytonskim sporazumom je tudi v skavtski organizaciji prišlo do nekakšnega kompromisa (začasne federacije) vključevanja novonastale Republike Srbske in Bosansko-Hercegovske federacije v WOSM, le-ta pa bo odpravljena takoj, ko bodo ustvarjeni pogoji za to. Skavtska "federacija" v BiH ima trenutno okoli 8.000 članov enakomerno porazdeljenih med obe organizaciji. Kljub problemom z infrastrukturo skavti aktivno sodelujejo pri izvajanju skavtskega programa, veliko pa so pripomogli pri projektu preprečevanja uporabe pehotnih min in postavljanju zasilnih bivališč za begunce s Kosova.

MOZAMBIK (bivša portugalska kolonija v Afriki) je skavtska ideja preplavila že v 60-ih letih po zaslugi portugalskih skavtov, vendar so oblasti z ustanovitvijo ene mladinske organizacije skavtsko idejo porinile v pozabo. Leta 1994 se je skavtska ideja zopet bliskovito razširila in še v istem letu so ustanovili nacionalno skavtsko organizacijo (Liga dos Escutieros de Mocambique). Danes šteje 17.000 članov, poznana pa je tudi po tem, da je ena redkih državnih mladinskih organizacij, ki jo podpira ne samo država, ampak tudi privatni sektor. Razvito je tudi zelo močno sodelovanje z UNICEF-om in UNESCO-m pri organiziranju zdravstvene, socialne in povojne pomoči v tem delu Afrike. LEMO še vedno sodeluje tudi s portugalskimi skavti, vod skavtov pa je sodeloval tudi na 19. svetovnem skavtskem jamboreeju v Čilu.

SV. VINCENT NA GRENADI (otočje v Malih Antilih) je užival status pridružene članice od leta 1990, ko je svetovni skavtski komite na 32. konferenci predlagal, da se skavtsko organizacijo vključi na seznam članic. Organizacija ima trenutno okoli 1.000 članov in s svojo organizacijsko strukturo danes zadovoljuje kriterijem statuta WOSM-a za polnopravno članstvo.

nagradna knjižanka

AVTOR: F. KALAN	KRAJ PRI OPATUJI	VINSKA USEDLJINA (KALEZ)	GRŠKI MIT. JUNAK (AJANT)	VRSTA UGANKE	OTAKAR (KRAJSE)	MODEL VOZILA LADA	TABOR	SMUČARSKI KLUB	KOŽNA BOLEZEN (CRNE)	OVČJI SAMEC	ČLOVEK, KI SE UKVARJA Z RIBOLOVOM	SLADKOVED NA ROPARSKI RIBA
MITOLOŠKI LETALEČ (DALJŠA OBLIKA)							DREVO Z UŽITNIMI PLODOVI OBIČAJ					
NAŠ PESNIK IN SKLADATELJ												
DRŽAVA V ZDA								INDIJSKO GOVEDO PRIVRŽENEC SNOBIZMA				
		SIGRID UNDSET			NAŠ HARMONIKAR (SLAVKO) NOSILEC OSTRESJA							
		BESEDNA PREMETANKA	PLAT KNJIGE MEDENA HRUSKA						LJUBLJANSKA VELEBLA- GOVNIČA	ČERNEJ ANICA		
PAMELA (KRAJSE)				KEM. ELEMENT (Rn) SVEČANA OBLEKA						NAŠ PISATELJ (CIRIL)	TEMELJNI ZAKON DRŽAVE	STAROGRŠKI ZLATNIK
REKA V EVR. DELU RUSIJE						ANTIČNO RAČUNALO						
DRŽAVNIK HUSEIN						KOPANJE	RIMSKI BOG LJUBEZNI	REČNI OBJEKT KUHIJSKI ELEMENT				
VOGAL					IGRA S KARTAMI							
KRAJ V MEZIJSKI DOLINI					BABICA (MEŠCANSKO)				ZMAGA PRI SAHU LILI NOVY			
TIBETANSKO GOVEDO												
PEVKA PRODNIK						LASTNIK RANČA ALI DELAVEC NA NJEJEM						

nagrajenci in nagradni razpis številka 9

Pravilno izpolnjen kupon št. 5-6 je poslalo 28 bralcev TABORA, pravilne rešitve so : KAJETAN KOVIČ, IVANA KOBILCA, IDEALIST, RADIKAL, JAKI TOK, žreb pa je izbral naslednje: knjižno nagrado je prejela **Katja Miklavčič** iz Črnega Vrha. Baseball čepice (podarja Flo&Boy, d.o.o.) so dobili **Gregor Trošt** iz Kranja, **Samo Strehar** iz Šmartnega na Pohorju in **Milena Svet** iz Šempetra. DROGINO nagrado so prejeli **Matej Černe-tič** iz Brezovice, **Neva Pančur** iz Zgornjega Gorja in **Urban Rupnik** iz Črnega vrha nad Idrijo, na ajdove omlete v gostilno LIEBER bo šla **Neža Brglez** iz Ljubljane, nagrado podjetja Jazon pa dobi **Gašper Cankar** iz Žirov. Čestitamo!

Nagradne kupone pošljite **najkasneje do 15. septem-bra** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

